

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlensko
Září 2018 | cena 20 Kč vč. DPH

**Bluegrass fest
popáté**

Fotografie na zadní straně obálky a Facebooku

KOPIDLENSKÉ LISTY

Září 2018

V čísle najdete

[9] Věž kostela v Drahorazi ukrývá pamětní zápis

[12] Kalamita táborníky neodradila, navštívil je Asterix a Obelix

[21] Prvňáky budou provázet Agáta, Matýsek a Oskar

[26] Zahradnická škola je už 70 let pevnou součástí města

[29] Rodina Vaňkových? Detektivní pátrání

Volby 2018

Kopidlenské listy už tradičně zveřejňují v posledním čísle před komunálními volbami prezentace všech kandidujících volebních stran a nejenak je tomu i tentokrát. Každá ze stran dostala prostor o velikosti jedné stránky A4 a bylo už na ní, jak jej využije.

Volební prezentace najdete v tomto čísle KL na stranách 4–8 v pořadí podle vylosovaných čísel, tedy ve stejném pořadí, v jakém budou strany seřazeny i na volebním lístku: KDU-ČSL a nezávislí občané Kopidlna a místních částí (1), Hasiči a nezávislí (2), Česká strana sociálně demokratická (3), Sdružení nezávislých kandidátů pro moderní Kopidlnu (4) a Kopidlensko (5).

Volby se konají v pátek 5. a v sobotu 6. října, volit můžete na obvyklých místech podle svých okrsků. Více informací o tom, jakými způsoby lze vybírat z kandidátů, najdete v zářijovém a říjnovém informačním letáku městského úřadu.

Redakce KL

Do města a přilehlých obcí přitekly desítky milionů korun

Vážení spoluobčané, dovoluji mi přivítat Vás v posledním vydání Kopidlenských listů volebního období 2014–2018.

V každém z vydaných čísel jsem Vám podala aktuální informace o právě realizovaných investičních akcích a nebylo jich za tyto čtyři roky málo. Finanční prostředky byly investovány jak v Kopidlně – například do částečných oprav jednotlivých budov příspěvkové organizace ZŠ a MŠ Kopidlna, do povrchů několika ulic, do zlepšení vzhledu budov na náměstí, zpevněna byla hráz rybníka, pro zvýšení bezpečnosti byl zrealizován kamerový systém a pro zlepšení prostředí byla vyměněna okna v restauraci Radnice –, tak naše přilehlé obce byly zvelebyeny investicemi jako například vybudováním nového veřejného osvětlení, opravením budovy hasičské zbrojnice, zrealizováním nového chodníku k zastávce ČD a mnohými dalšími. Dále jste vždy byli seznámeni s programem kulturních a sportovních akcí, který byl v celém volebním období velice bohatý – např. Kopidlenské slavnosti, Bluegrass festival, ples města, dětský maškarní bál, kulturní akce v našich přilehlých obcích, ale i nabídky víceúčelové sportovní haly – cvičení pro různé věkové kategorie, badminton, florbal, fotbal, příměstský tábor. Finančně jsme podpořili i naše kopidlenské spolky, které díky této pomoci rozšiřují nabídku kulturních a sportovních aktivit našeho města.

Požární zbrojnice má být hotová začátkem roku 2019

Podrobně bych Vám chtěla přiblížit samotnou rekonstrukci Požární zbrojnice pro SDH (Sbor dobrovolných hasičů) Kopidlna v ulici Lipová. Na samotném začátku stála myšlenka koupit areál bývalého školního statku. Věděli jsme, že by tyto prostory byly vhodné nejen pro naše hasiče, ale i pro zázemí zaměstnanců organizační složky Místní hospodářství, a veli-

Hana Masáková,
starostka Kopidlna

kost areálu nabízela také prostor pro budoucí výstavbu sběrného dvora. Provedla jsem mnohá jednání s vedením Královéhradeckého kraje (vlastníkem) a ředitelkou Střední zahradnické školy v Kopidlně (nájemcem). Byly momenty, které nenaznačovaly realizaci odkoupení, ale i ty po dalších jednáních pominuly. Po představení záměru v zastupitelstvu a následném schválení samotného odkoupení jak příslušnými orgány Královéhradeckého kraje, tak naším zastupitelstvem se město stalo vlastníkem areálu bývalého školního statku. Prostory v tomto areálu, které byly hned po odkoupení pro hasiče vyčleněny, byly však ve velmi špat-

pokračování na straně 3

pokračování ze strany 2

ném stavu, a proto nastal další krok, výběr projekční firmy, schválený radou města pro vypracování projektové dokumentace celkové rekonstrukce prostor pro SDH. Když se projektová dokumentace dostala do fáze, kdy jsme zažádali o stavební povolení, byla podána žádost o dotaci v Integrovaném regionálním operačním programu do 36. výzvy. Ve chvíli, kdy jsme se dozvěděli informaci, že jsme byli úspěšní, a obdrželi jsme rozhodnutí o přidělení dotace, první etapa několikaleté práce byla ukončena. Další etapa byla zahájena výběrem

dodavatele, který několik měsíců prodlužovaly kontrolní dotační orgány. Ty musí v tomto programovém období kontrolovat dokumenty výběrového řízení před samotným vyhlášením a následně po jeho ukončení. Proto byla stavba předána vybrané firmě PMS Poděbrady, a. s., až na jaře letošního roku, slavnostním poklesem na stavební kámen. Zástupci dodavatele doložili harmonogram prací, který předpokládá ukončení akce začátkem roku 2019, a i když stavbu provází drobné či větší problémy, my, zastupitelé, jsme tady od toho, abychom je vyřešili. Někdy se to neobejde bez emocí, ale to už k takovýmto stavbám patří. Jsem však velice ráda, že jsme v tomto volebním období tuto akci dovedli takto daleko a rysují se krásně zrekonstruované prostory.

Rekonstrukce Jičínské ulice na obzoru

S končícím volebním obdobím ale práce s rozvojem města nekončí. Kromě pokračování prací k plánovaným investičním akcím dle schváleného ročního plánu rozvoje investičních akcí probíhají např. jednání v součinnosti s ŘSD a VOS, a. s., Jičín k plánované kompletní rekonstrukci Jičínské ulice. Rozsah prací je v plánu v celé ulici Jičínské od náměstí až po výjezd z města směr Jičín. Práce budou rozděleny na několik částí. První část realizace od náměstí k přejezdu ČD je plánovaná v plné uzavírací s objíždňovou trasou ulicí Lipovou a Tomáše Svobody. Druhá část od přejezdu ČD k výjezdu z města směrem na Jičín bude uzavřena v rámci opravy částečně a provoz bude řízen kyvadlově. V rámci opravy silnice provede VOS, a. s., Jičín výměnu vodovodu a kanalizace a České dráhy patříčnou opravu přejezdu. Celková doba realizace se odhaduje na 10 měsíců s plánovaným zahájením v březnu 2019. Jediné, co nevíme, jakou měrou do stavby zasáhne archeologové, což by znamenalo prodloužení termínu realizace.

Posílení zdroje pitné vody

Další akce, o které jsme dostali informaci, že je dotačně podpořena, je Vodovod Kopidlno. Cílem projektu je zajistit dodávku pitné vody ze skupinového vodovodu Sobotka. Jde o zajištění dalšího zdroje pitné vody, protože v současné době jsme zásobování ze zdroje Rakov vodojem Batín a oblast Kopidlno je v zásobování pitnou vodou na hraně své kapacity, což znemožňuje připojení dalších lokalit. Získání dotace na sotočkový vodovod je velkým úspěchem a budeme se těšit na samotnou realizaci.

Sečteno, podtrženo

Shrneme-li volební období finančně, zrealizovali jsme investice za 50 milionů Kč a dalších 28 milionů jsme získali z dotací. I s neúspěchy se musí počítat a patří k naší práci, a i když některé žádosti o dotace nebyly úspěšné, hledala jsem jinou cestu, jak danou investici zrealizovat, případně kde požádat o finanční prostředky z jiných zdrojů nebo opakovaných výzev. Bez dotačních prostředků bychom nebyli schopni zrealizovat takové množství práce.

Závěrem tohoto vydání bych chtěla poděkovat všem zaměstnancům městského úřadu a organizačních složek a zároveň zastu-

pitelům za jejich odvedenou práci v tomto volebním období, které si velice vážím. Do nadcházejícího volebního období přeji našemu městu Kopidlno včetně přilehlých obcí úspěšný rozvoj a pokračování v podobném tempu.

Hana Masáková, starostka
(mezititulky KL)

Vítání občánků

V sobotu 19. května se konala v obřadní síni městského úřadu slavnost vítání občánků a starostka města přivítala do života nové kopidlenské občánky. Přestože tentokrát byl zájem o vítání občánků menší, než je obvyklé, byly přivítány dvě holčičky: Amálka Habichová a Sofinka Zarycká, neubralo to nic na kouzelné atmosféře této malé jarní slavnosti. Holčičky měly po celou dobu úsměv na tvářkách a bedlivě sledovaly vystoupení dětí ze základní školy, které bylo velmi milé a opravdu dobře připravené. Tímto bych ráda poděkovala paní učitelce Jitce Koutníkové, která zvládla skvěle nejen hudební doprovod, ale připravila i vystoupení s dětmi ze své třídy, aby zastoupila paní učitelku Podzimkovou.

Rodiče Amálky a Sofinky dostanou dárek od Městského úřadu Kopidlno – DVD s nahrávkou obřadu. Přivítaným holčičkám přejeme do života hodně štěstí, zdraví a lásky.

Růžena Horynová

Volby do zastupitelstev obcí 5.–6. 10. 2018

KŘESŤANSKÁ A DEMOKRATICKÁ UNIE - ČESKOSLOVENSKÁ STRANA LIDOVÁ A NEZÁVISLÍ OBČANÉ KOPIDLNA A MÍSTNÍCH ČÁSTÍ

Vážení spoluobčané,

již za pár dní budeme opět v komunálních volbách vybírat své zástupce do vedení města Kopidlno a jeho místních částí, a tím rozhodovat, jakým směrem se bude naše město i přilehlé obce dál ubírat. Před čtyřmi lety jsme poprvé vytvořili kandidátní listinu KDU-ČSL a nezávislých občanů Kopidlno a jeho místních částí, a protože jsme přesvědčeni, že to byla dobrá volba, spojili jsme své síly i pro toto volební období. Naši kandidáti mohou nabídnout jak mnohaleté zkušenosti s prací zastupitele, tak i nový pohled lidí, kterým není lhostejné, jak se nám bude u nás žít a pracovat a v jakém prostředí budeme vychovávat naše děti. A protože cítíme, že naši občané z Pševse, Drahoraze, Mlýnce či Ledkova jsou trochu opomíjení ve svých požadavcích, jsme rádi, že naše kandidátní listina může nabídnout i zástupce z těchto místních částí, protože ti budou mít možnost při svém zvolení lépe prosazovat zájmy svých obcí. Oni totiž nejlépe vědí, co jejich sousedy nejvíce trápí a co potřebují. Všichni naši kandidáti jsou zároveň schopni se rozhodovat samostatně podle vlastního svědomí a vědí, jak mají hlasovat. My chceme zastávat názor, že rozhodovat by se mělo v zájmu občanů bez ohledu na to, kdo návrh předkládá.

Naší prioritou je zlepšit vzhled a pověst našeho domova, abychom se za své bydliště nemuseli stydět. A proto, aby se všem tady lépe žilo, budeme se snažit o lepší vzhled našeho města. Chceme z Kopidlno vytvořit město příjemné pro život, odkud mladí lidé nebudou odcházet, i když zde není velká pracovní příležitost. A další lidé se sem budou stěhovat za příjemným bydlením. Chceme se zaměřit na krásnou a přívětivou tvář našeho města a všech vesnic. To, že to s pořádkem ve městě myslíme vážně, chceme doložit tím, že bez ohledu na výsledek voleb se postaráme o opravu křížku u přejezdu. Budeme podporovat úpravu veřejných prostranství a snažit se zajistit bezpečnost pro naše děti. Například v okolí budovy prvního stupně si uličku před kostelem někteří naši spoluobčané beztretně pletou se silnicí I. třídy a jsou lhostejní k tomu, že ohrožují nejen děti, které tudy chodí do školy, ale i ostatní spoluobčany, kteří v tomto okolí bydlí nebo tuto cestu používají při návštěvě KVC. A přitom by to vyřešily třeba jen pěkné betonové nádoby na kytky, jako jsou v opravené ulici Bědy Křídla. Řešení bez velkých investic, a přitom vkusné. Tuto problematiku jsme řešili ke konci volebního období, bohužel bezvýsledně, proto se na ni zaměříme, aby byla dotažena do zdárného konce.

Letos si připomínáme 100 let od povýšení Kopidlno na město, ale mezi občany chybí pýcha a hrdost na své město a vesnici, ve které žijí.

Důležitá je pro nás nejen historie, současnost, ale především i naše budoucnost. To, jak se bude v Kopidlně i našich obcích žít. Jde nám o dlouhodobý rozvoj města i našich obcí. Dnes se investuje, jen když vyjdou dotace. Některé velké akce bez dotací uskutečnit nelze, ale je třeba předem zvážit finanční možnosti městského rozpočtu,

abychom město neuvážene nezadlužovali. Budeme se více zaměřovat na běžné potřeby našich občanů a nebudeme přitom zapomínat na své spoluobčany z místních částí.

V neposlední řadě se chceme věnovat potřebám našich seniorů, na které se v dnešní uspěchané době často zapomíná. Například bezbariérové vstupy na úřady, k lékařům a do obchodů.

Naším cílem je zajistit klidné a bezpečné město i vesnice, proto budeme usilovat o aktivní zapojení Kopidlno do Programu prevence kriminality.

Jan Werich řekl: „Kdo chce, hledá způsoby, kdo nechce, hledá důvody.“ Všichni občané města a přilehlých vesnic si zaslouží žít v klidném a bezpečném domově, proto pojďme s tím společně něco udělat.

Vše záleží na každém z nás, jak k volbám přistoupíme. Nestačí ale pouze přijít

k volbám, je potřeba své zastupitele podporovat, protože i oni potřebují cítit Váš zájem o jejich práci.

Jenom tak má naše městečko i naše obce šanci na změnu k lepšímu.

Poř.	Jméno, příjmení	Věk	Politická příslušnost	Povolání	Bydliště
1.	Ing. Lenka Drncová	46	BEZPP	úřednice	Kopidlno
2.	Miroslava Uzlová	62	BEZPP	důchodkyně	Kopidlno
3.	Mgr. Pavel Forbelský	50	KDU-ČSL	oblastní manažer	Kopidlno
4.	Mgr. BcA. Petr Gläser	38	BEZPP	restaurátor	Drahoraz
5.	Mgr. Alena Říhová	56	BEZPP	ředitelka ZŠ	Kopidlno
6.	Petra Šoltysová	45	BEZPP	zdravotnický záchranář	Pševs
7.	Ing. Jana Minářová	50	BEZPP	auditorka	Kopidlno
8.	Bc. Ondřej Slavík	33	BEZPP	kontrolor výrobní kvality	Kopidlno
9.	Ing. Stanislava Skřivánková	49	BEZPP	technolog výroby	Kopidlno
10.	Vladimír Letko	66	BEZPP	důchodce	Drahoraz
11.	Jitka Kopecká	39	BEZPP	OSVČ	Kopidlno
12.	Hana Slavíková	63	BEZPP	důchodkyně, OSVČ	Kopidlno
13.	Josef Přenosil	59	BEZPP	strážný	Kopidlno
14.	Jozefína Militká	69	KDU-ČSL	důchodkyně	Kopidlno
15.	Václav Ševců	66	BEZPP	důchodce	Kopidlno

Volby do zastupitelstev obcí 5.–6. 10. 2018

Hasiči a nezávislí

Vážení spoluobčané,

stojí před námi nové volby do Zastupitelstva města Kopidlno a dle mnoha ohlasů víme, že Vám tato věc jistě není lhostejná. Opět se můžete veřejně vyjádřit a rozhodnout tak o tom, jací lidé budou jako Vaši zástupci v zastupitelstvu města na další čtyři roky. Je plně ve Vašich rukou, abyste zvolili ty, kteří Vám budou naslouchat, plnit Vaše požadavky a přání a zároveň chránit Vaše zájmy. Zvolte ty, kteří budou řešit dané věci s rozmyslem a s nejlepším možným řešením je dotáhnou ke zdárnému cíli. Necháme zcela na Vašem uvážení, jakou měrou během uplynulého volebního období podle Vás přispěli zástupci právě našeho sdružení „Hasiči a nezávislí“ a posunuli tak Kopidlno a jeho přilehlé obce zase o kus dál.

Nechceme se zde opakovat a vypisovat všechny investiční akce, které se za nynější volební období povedlo zrealizovat. O nich jste si ostatně mohli přečíst v průběhu celého volebního období v našich Kopidlenských listech. Za každou povedenou akci, ať už menšího, nebo většího rozsahu, jsme samozřejmě rádi a ceníme si práce všech, kteří se různou měrou na jednotlivých úspěších podíleli. Víme, které další záležitosti je v současné době třeba řešit, které skutečně potřebují prioritu, a které naopak ne. Nejpodstatnější ale je, že chceme skutečně pracovat pro občany, naslouchat jejich potřebám a řešit to, co občany nejvíce trápí.

Chceme se soustředit na infrastrukturu v celém našem městě, postupně opravovat místní komunikace včetně chodníků, a zároveň se zaměřit na objekty, které jsou v majetku města.

Chceme rozpočtem zasáhnout nejen město Kopidlno, ale i naše přilehlé obce Pševs, Drahoraz, Ledkov a Mlýnec, neboť vidíme, že na ně bylo v minulosti tak trochu zapomínáno.

Chceme větší informovanost pro občany, aby věděli, jak je s penězi svěřenými městu od státu nakládáno během celého volebního období, a to ve všech oblastech hospodaření – jednotlivé investice, kulturní akce atd.

Myslíme si, že by pro naše město mohlo být přínosné pozvat zástupce jiných měst, za nimiž stojí velký kus profesionální práce, kteří by nás mohli nasměrovat správným směrem. Zároveň bychom od nich mohli získat zkušenosti z realizovaných projektů, za něž získali nejedno ocenění. Chceme však vyčkat na nové seskupení zastupitelstva, jelikož velice záleží na přístupu a ochotě vedení města těmto zkušenostem naslouchat a využít jich.

Co je ale naším největším přáním? Vymanit se zcela z politiky v našem malém městě, aby se povedlo vytvořit takové seskupení lidí v zastupitelstvu města, které bude chtít a bude mít chuť pracovat pro blaho občanů a vystupovat jako jednotný tým.

Chtěli bychom Vám tímto též poděkovat za důvěru, kterou jste nám svěřili ve volebním období 2014–2018.

Nakonec zbývá jen vyzvat Vás, spoluobčany, přijďte k volbám a podpořte lidi, ke kterým máte největší důvěru.

Za celý tým sdružení „Hasiči a nezávislí“

Zleva: Petr Hnát, Ludvík Jaroš, Jaroslav Jaroš, Aleš Janča, Ing. Karel Žižka, Daniel Habich, Jakub Valenta, Lukáš Habich, Bc. Tereza Jedličková, Jakub Tomíček.

Na fotografii chybí: Josef Škaloud, Miloš Mencl, Petr Vodák a Silvie Kosinová.

Poř.	Jméno, příjmení	Věk	Politická příslušnost	Povolání	Bydliště
1.	Ing. Karel Žižka	41	BEZPP	stavbyvedoucí	Kopidlno
2.	Aleš Janča	43	BEZPP	soukromý zemědělec	Kopidlno
3.	Petr Hnát	35	BEZPP	vývojový specialista	Kopidlno
4.	Tomáš Uzel	34	BEZPP	státní zaměstnanec	Kopidlno
5.	Bc. Tereza Jedličková	24	BEZPP	biomedicínský technik	Kopidlno
6.	Daniel Habich	26	BEZPP	státní zaměstnanec	Kopidlno
7.	Josef Škaloud	39	BEZPP	řidič	Kopidlno
8.	Jakub Valenta	28	BEZPP	vedoucí výrobní linky	Kopidlno
9.	Jaroslav Jaroš	48	BEZPP	OSVČ	Kopidlno
10.	Lukáš Habich	29	BEZPP	údržbář/zámečnick	Kopidlno
11.	Jakub Tomíček	26	BEZPP	montážní dělník	Kopidlno
12.	Miloš Mencl	36	BEZPP	státní zaměstnanec	Kopidlno
13.	Petr Vodák	36	BEZPP	dělník	Kopidlno
14.	Ludvík Jaroš	73	BEZPP	důchodce	Kopidlno
15.	Silvie Kosinová	34	BEZPP	účetní	Kopidlno

Volby do zastupitelstev obcí 5.–6. 10. 2018

Česká strana sociálně demokratická

Vážení spoluobčané,

komunální volby jsou za dveřmi a my, kandidáti ČSSD, se ucházíme o Vaši přízeň.

Pracovali jsme ve volebním období 2014–2018 v zastupitelstvu pilně a máme se čím chlubit. Staráme se o rozvoj našeho města a přilehlých obcí realizací investičních akcí. Modernizací prošla například budova mateřské školy, kde je nové sociální zázemí, elektroinstalace a vyměněná okna, opravené balkóny a v neposlední řadě i nová fasáda. Budova základní školy II. stupně v ulici Tomáše Svobody se může pochlubit novou střechou, stropem a elektroinstalací v 3. nadzemním podlaží. V ulici Hilmarova jsme do budovy ZŠ I. stupně také investovali, a to realizací nového vytápění. Následovala přestavba budovy městského úřadu (nám. Hilmarovo 13), kde proběhla výměna oken a fasáda. Stejně úpravy změnil vzhled budovy vedle úřadu (nám. Hilmarovo 12), v současné době zde sídlí Česká spořitelna, a. s. Investovalo se také do výstavby chodníků (ulice Husova, Vackova, Hilmarova, Bědy Křídla) a místních komunikací a silnic (ulice Vackova, Hilmarova, Bědy Křídla, nám. Hilmarovo). Nezapomněli jsme ani na kulturní památky. Zrekonstruované bylo sousoší Panny Marie na náměstí a sakrální stavba ve Pševsi. Opravou prošla také hráz rybníka na Kamensku. Pro větší bezpečnost ve městě jsme podpořili vybudování kamerového systému v Kopidlně. Dále došlo k vybudování sociálního zázemí na univerzálním hřišti (dříve zimní stadion) a opraven byl byt na náměstí v čp. 12. Drahoraz a Ledkov mají zrealizované veřejné osvětlení, ve Pševsi došlo k opravě požární zbrojnice a autobusové zastávky, v Mlýnci prošlo opravou přízemí budovy bývalé ZŠ, kde našla nové prostory knihovna, a zrealizovaný byl chodník k mlýnecké zastávce ČD.

Ač některý občan může oponovat, že jsme neudělali to či ono – nejde všechno najednou a rozpočet města je závislý na investičních akcích a dotacích. Do komunálních voleb Zastupitelstva města Kopidlno dne 5.–6. 10. 2018 jde za ČSSD tým, který se nebojí práce, spolupráce a komunikace. Tým, který nechce jen kritizovat, ale diskutovat, ověřovat a realizovat. Jsou to tito kandidáti:

Přední řada zleva:

Lýdie Levčuková, Mgr. Jana Hladíková, Václav Skřivánek, Ing. Hana Masáková, MBA, František Zajíc, Bc. Blanka Jantulíková, Pavla Lambertová, Ing. Josef Táborský, Mgr. Ivana Pekárková

Zadní řada zleva: Mgr. Nina Dyčenkova, Lenka Nováková, Pavel Rozsypal, Josef Vodička, Pavel Tobiáš, Jaroslav Vít

Do nového volebního období 2018–2022 vstupujeme s těmito prioritami:

- 1) Rekonstrukce budovy ZŠ II. stupně
- 2) Pokračovat v revitalizaci náměstí
- 3) Dokončit rekonstrukci požární zbrojnice

Kromě hlavních priorit jsou zde akce, ve kterých je nutné provádět další kroky vedoucí k samotné realizaci, např. vodovod Ledkov, kanalizace Pševs–Drahoraz, drobné investice v obci Mlýnec, povrchy ulic Havlíčkova, Bezručova, U Nádraží a Filčíkova, výstavba sběrného dvora, nákup velkokapacitní cisterny pro hasiče atp. Pamätujeme také na kulturní a sportovní aktivity, které podporujeme nejen v Kopidlně, ale i v přilehlých obcích.

Naším zájmem je v novém zastupitelstvu vyvinout maximální úsilí k úspěšnému zvládnutí stanovených cílů.

Proto je dobré nás podpořit jako **celý tým**.

Hana Masáková

Poř.	Jméno, příjmení	Věk	Politická příslušnost	Povolání	Bydliště
1.	Ing. Hana Masáková, MBA	43	ČSSD	starostka města Kopidlno	Kopidlno
2.	Lenka Nováková	45	BEZPP	vedoucí pošty	Kopidlno
3.	Josef Vodička	61	ČSSD	vedoucí provozního střediska	Kopidlno
4.	Mgr. Ivana Pekárková	37	BEZPP	pedagog	Kopidlno
5.	Ing. Josef Táborský	67	ČSSD	důchodce	Kopidlno
6.	Pavel Tobiáš	51	ČSSD	mistr výroby	Kopidlno
7.	Václav Skřivánek	43	ČSSD	technologický pracovník	Pševs
8.	Jaroslav Vít	43	ČSSD	směnový mistr	Kopidlno
9.	Pavel Rozsypal	43	BEZPP	nástrojař	Kopidlno
10.	Lýdie Levčuková	59	BEZPP	uklízečka	Kopidlno
11.	Mgr. Nina Dyčenkova	54	BEZPP	pedagog	Kopidlno
12.	Bc. Blanka Jantulíková	42	BEZPP	hlavní účetní	Kopidlno
13.	František Zajíc	47	ČSSD	návěštní technik	Kopidlno
14.	Mgr. Jana Hladíková	54	BEZPP	zástupce ředitele ZŠ a MŠ	Kopidlno
15.	Pavla Lambertová	41	ČSSD	tajemnice	Kopidlno

Volby do zastupitelstev obcí 5.–6. 10. 2018

Sdružení nezávislých kandidátů pro moderní Kopidlno

(odprostřed dole po směru hodinových ručiček – Jindřich Kubík, Lucie Šimová, Jana Nemčanská, Renata Jandová, Roman Kotlář, Veronika Žižková, Petra Macková, Šárka Slavíková, Irena Nazarenková, Ruslan Dyčenko, Taťána Kostučenkova, Pavlína Zarycká, Jana Bořilová-Karlíková, na foto chybí – Lucie Drapáková, Vítek Ryba)

Vážení a milí spoluobčané,

Čas plyne jako voda, končí jedno volební období a blíží se další komunální volby, ve kterých vy můžete rozhodnout o budoucnosti našeho města a jeho přilehlých obcí. Jsme sdružení nezávislých kandidátů, kteří chtějí a od srdce věří, že naše město se dá spravovat tak, aby se v něm nám všem žilo dobře. Některé z nás můžete znát z nově založeného spolku Kopidlenské žižalky, který se věnuje pořádání kulturních akcí a akcí pro rodiny s dětmi (Závody kočárků, příměstský tábor, rozloučení s prázdninami, kroužky pro děti).

Rádi bychom vymýtili negativní smýšlení o Kopidlně aktivním zlepšováním jeho „mediálního obrazu“, nalézáním a posilováním důvodů k tomu, abychom byli hrdí na místo, kde žijeme. Myslíme si, že Kopidlno má veliký potenciál, který je třeba využít pro všechny generace, přičemž se chceme zaměřit především na rodiny s dětmi a vybudovat zde takové spektrum příležitostí, ze kterého si každý bude moci najít to svoje.

Hlavní body, na které se chceme soustředit:

- péče o spoluobčany napříč všemi generacemi, více naslouchat jejich přáním a potřebám
- efektivní využívání dotací a nacházení dalších možných finančních zdrojů potřebných k údržbě, obnově i rozšiřování majetku města – dbát na kvalitu podaných žádostí
- zajištění transparentnosti v jednání zastupitelů a rady města – cílem je, aby obyvatelé věděli, co, jak a kde se řeší
- efektivní fungování a kvalitní práce institucí zřizovaných městem, zejména základní školy a mateřské školy
- zajištění zázemí pro děti různého věku, ale i dospělé v podobě přebudování multifunkčního sportoviště tak, aby vzniklo více příležitostí pro zájmovou činnost a volnočasové aktivity

- větší podpora všech místních živnostníků
- postupná rekonstrukce místních komunikací – každý rok alespoň jednu ulici, vybudování stezky mezi Kopidlnem a Pševsi
- podpora spolupráce města s místními spolky a dosažení lepší komunikace a širší spolupráce mezi spolky navzájem
- podpora kulturního dění ve městě a jeho přilehlých obcích
- zlepšení vzhledu města v podobě lepší péče o zeleň – spolupráce se zahradnickou školou
- vnímání a zajištění potřebné péče o okolní obce a jejich podpora

Dejte nám šanci zrealizovat naše záměry a dokázat Vám, že jsou naše úmysly upřímné. Chceme se zapojit do dění ve městě a vykonávat případnou práci zastupitele odpovědně. Rádi bychom vytvořili tým lidí, který bude táhnout za jeden provaz a postupně naše město včetně přilehlých obcí dovede o velký kus dál. Pomozte nám v tom a podpořte nás.

JINAK A LÉPE!!!

Poř.	Jméno, příjmení	Věk	Politická příslušnost	Povolání	Bydliště
1.	Mgr. Roman Kotlář	56	ODS	učitel	Kopidlno
2.	Ing. Veronika Žižková	35	BEZPP	rodičovská dovolená	Kopidlno
3.	Jana Bořilová	32	BEZPP	pracovnice v sociálních službách	Kopidlno
4.	Ing. Vítek Ryba	33	BEZPP	projektant technologie	Kopidlno
5.	Renata Jandová	43	BEZPP	přepážková pracovnice Česká pošta	Kopidlno
6.	Ruslan Dyčenko	29	BEZPP	vedoucí projektu	Kopidlno
7.	Jindřich Kubík	38	BEZPP	údržbář	Pševs
8.	Lucie Šimová	32	BEZPP	rodičovská dovolená	Kopidlno
9.	Lucie Drapáková	29	BEZPP	rodičovská dovolená	Kopidlno
10.	Bc. Taťána Kostučenkova	26	BEZPP	recepční	Kopidlno
11.	Irena Nazarenková	31	BEZPP	rodičovská dovolená	Kopidlno
12.	Šárka Slavíková	30	BEZPP	rodičovská dovolená	Kopidlno
13.	Jana Nemčanská	45	BEZPP	OSVČ	Kopidlno
14.	Pavlína Zarycká	31	BEZPP	rodičovská dovolená	Kopidlno
15.	Petra Macková	36	BEZPP	pracovnice v sociálních službách	Kopidlno

Volby do zastupitelstev obcí 5.–6. 10. 2018

KOPIDLENSKO

Vážení spoluobčané, představuje se Vám nové sdružení nezávislých kandidátů pro volby do zastupitelstva – KOPIDLENSKO

Není nám lhostejný život v našem městečku a připojených obcích a chceme být nápomocni tomu, aby se nám všem zde žilo lépe.

Co bychom chtěli v Kopidlně podporovat a jaké jsou naše priority?

- Rekonstrukce základní školy
- Odstranit status města „sociálně vyloučená lokalita“
- Opravy chodníků a komunikací v ulicích K Bažantnici, Filčíkova, Bezručova, Havlíčkova a dalších
- Dokončit revitalizaci náměstí (za rozumný peníz)
- Podpora místních dobrovolných spolků a sportovních oddílů
- Podpořit aktivity podnikatelů, které přinesou pracovní příležitosti, a aktivně takové podnikatele vyhledávat
- Podpoříme rozšíření kamerového systému v obci, jako jednu z cest navýšení bezpečnosti našich spoluobčanů
- Řešit bezpečnost obyvatel i za cenu vyhlášení obce jako ohroženou lokalitu
- Rozšířit veřejné osvětlení na hřbitov v Kopidlně, případně využít nových technologií (solární světla...)
- Dokončit zázemí pro hasiče a postupně zlepšit jejich technické vybavení
- Budeme podporovat rozšiřování obchodní sítě v obci
- Vytvářet podmínky pro stabilizaci zdravotní a sociální péče

Snažíme se klást si reálné cíle, které jsou v možnostech naší obce. Pokud získáme Vaši podporu, jsme připraveni pro naši obec pracovat, aby se nám všem tady žilo lépe a bezpečněji!

Poř.	Jméno, příjmení	Věk	Politická příslušnost	Povolání	Bydliště
1.	Jiří Machula	64	KSČM	důchodce	Kopidlno
2.	Alexandr Petr, DiS.	45	BEZPP	zaměstnanec PČR	Kopidlno
3.	Vladimíra Švorcová	34	BEZPP	laborantka	Kopidlno
4.	Zdeněk Serínek	50	BEZPP	seřizovač	Kopidlno
5.	Daniel Vycpálek	23	BEZPP	servisní technik	Kopidlno
6.	Lenka Škaloudová	43	BEZPP	švadlena	Kopidlno
7.	Ludmila Hazdrová	60	BEZPP	důchodce	Kopidlno
8.	Karel Neubert	67	BEZPP	důchodce	Pševes
9.	František Vlček	42	BEZPP	elektrikář	Kopidlno
10.	Renata Šmídová	52	BEZPP	zdravotní sestra	Kopidlno
11.	Petr Albrecht	54	BEZPP	technik	Kopidlno
12.	Ivana Michálková	53	BEZPP	uklízečka	Kopidlno
13.	Marcela Havrdová	39	BEZPP	vychovatelka	Kopidlno
14.	Renata Lancová	43	BEZPP	prodavačka	Kopidlno
15.	Romana Voháňková	41	BEZPP	operátor výroby	Kopidlno

Pamětní zápis vložen do opravené věžičky kostela sv. Petra a Pavla v Drahorazi

V roce 2015 byla věžička (sanktusník) na střeše kostela sv. Petra a Pavla v Drahorazi obestavěna lešením. Římskokatolická farnost – děkanství Kopidlno zahájila jako vlastník celkovou opravu sanktusníku na střeše, respektive vytvoření jeho repliky, protože konstrukce včetně pláště byla ve velice špatném stavu. Oprava věžičky a vytvoření nových částí včetně makovice či opravy vrcholového zdobeného kříže se protáhly až do roku 2018.

V pátek 3. srpna 2018 dopoledne byl do makovice věžičky (sanktusníku) drahorazského kostela umístěn Pamětní zápis o právě proběhlé opravě, historii kostela a jeho dřívějších opravách ve 20. století. K Pamětnímu zápisu byly přiloženy tři přílohy: dva články z Kopidlenkých listů ze

prostoru pro věřící prodloužena směrem k západnímu průčelí, kde vznikla nová kruchta s novými varhanami a s prostorem pro hudebníky. Z té doby (počátek 19. století) pochází i konstrukce krovu a krytina střechy kostela, která výškově sjednotila stavbu lodi a presbytáře a do dnešních dní se z větší části zachovala, samozřejmě s nezbytnými úpravami a výměnami částí dřevěných konstrukcí v mladších letech.

Samotná věžička (sanktusník) byla předmětem oprav a rekonstrukcí v minulosti několikrát. Podíváme-li se do 20. století, ze kterého máme dochovány podrobnější informace o opravách, v roce 1901 došlo k výrazné tvarové změně sanktusníku. Tehdy byl pozdně barokní zakulacený tvar věžičky pozměněn a přizpůsoben dobovému názoru tehdejší

který byl v havarijním stavu.

V r. 2015 proběhla 1. etapa prací, která si vyžádala náklad celkem 450 tisíc Kč. Z této částky přispělo Ministerstvo kultury ČR 300 tisíc Kč z Havarijního programu, částkou 120 tisíc Kč přispěl soukromý dárc Ing. Julius Hájek z Prahy (...). Zbývajících 30 tisíc Kč zaplatil vlastník kostela – (...) zastoupený současným administrátorem kopidlenké farnosti (od r. 2012) ThMgr. P. Robertem Pietrzakem.

V r. 2016 se pokračovalo s rekonstrukcí věžičky a tato 2. etapa prací stála celkem 420 tisíc Kč. (...)

Ve 3. etapě prací, která probíhala v r. 2017, byla replika věžičky stavebně dokončena a opět osazena na střechu presbytáře kostela, kde byly mezitím vyměněny poškozené trámy. Potřebný náklad 80 tisíc Kč za oba roky 2017

života kopidlenké farnosti i obce Drahoraz a leták se stručnou historií zdejšího kostela i obce, který je k dostání pouze ve zdejších kostele. Pamětní zápis, zapsaný dokumentním inkoustem na ruční papír, sestavila místní kronikářka s využitím podkladů od stavebního technika královéhradeckého biskupství Bc. Jana Slavíka, který zpracoval před zahájením prací podklady pro závazné stanovisko a rozhodnutí, vydané správním úřadem (MěÚ Jičín).

Zápis byl spolu s přílohami vložen do dvou fólií a uschován do malé kovové schránky, která byla až na samotné střeše zaletována a poté zhotovitelem prací Františkem Ruprechtem (na fotkách vpravo nahoře) a jeho spolupracovníky vložena do nově zhotovené makovice pod vrcholový kříž, aby tam setrvala několik dalších (desítek) let, než bude otevřena u příležitosti další případné opravy. Zde je výtah z textu Pamětního zápisu:

„(...) Lodi kostela prošla velkou úpravou v roce 1809, kdy byla kvůli nedostatečnému

rakousko-uherské památkové péče ohledně stavebních památek, kdy se tvary připodobňovaly gotickému a novogotickému slohu. Totéž proběhlo i u sanktusníku v Drahorazi: střecha věžičky byla zkosená do ostrého úhlu, otvory získaly lomené oblouky, zmizela pozdně barokní báň. Od této doby byl při dalších stavebních opravách věžičky (1907 a zejména 1921) tento nový tvar respektován. Rovněž při současné opravě sanktusníku, která proběhla v letech 2015–2018, byla tvarová i materiálová podoba věžičky z r. 1901 sledována hodnotnými natolik, že je nynější památková péče chrání a není možné jejich tvar a materiál bezdůvodně a svévolně měnit.

Nutné opravy sanktusníku předcházely prohlídce stavu střechy kostela v r. 2015 a vydání závazného stanoviska Odboru kultury a památkové péče Městského úřadu v Jičíně. S opravou věžičky bylo započato v r. 2015 a podle nově vydaného závazného stanoviska v polovině r. 2015 bylo nutné rozšířit původně plánované opravy rovněž o výměnu vazného trámu střechy pod konstrukcí sanktusníku,

a 2018, kdy byly veškeré práce na sanktusníku dokončeny, byl celý uhrazen z prostředků vlastníka.“

Kopie celého textu Pamětního zápisu včetně příloh bude součástí letošního zápisu do kroniky Drahorazi.

Zdenka Gläserová, kronikářka Drahorazi

Na fotografiích (autorem všech je Petr Gläser) je postupné osazení bány: nejprve její vynesení na střechu, pak vložení kovové schránky s pamětním zápisem do spodní části makovice, poté její osazení na špičce věžičky a o několik desítek minut později také osazení vrcholového kříže. Nahoře vpravo na nejvyšší příčce lešení stojí zhotovitel prací, majitel tesařské a klempířské firmy ze Dvora Králové nad Labem František Ruprecht, vlevo nahoře zástupce firmy KP – Realizace Střech, s. r. o., o dvě patra níže další ze zhotovitelů a vpravo kronikářka Z. Gläserová. Do týdne osadili řemeslníci na střechu také nezbytný hromosvod.

To byly taneční kurzy 2018

Letošních tanečních kurzů, které se do kopidlenské sokolovny vracejí každé dva roky, se zúčastnilo 17 párů. Kurzy pod vedením mistra Petra Mertlíka probíhaly od 17. června a byly zakončeny 4. srpna slavnostním věnečkem.

Do tanečních se již tradičně hlásí především žáci 8. a 9. tříd místní základní školy. Pořadatelem je TJ Sokol Kopidlno.

Za TJ Sokol Kopidlno Dana Hojerová | Foto: Foto Ullrich

Nezapomenutelná zkušenost, minimálně pro nohy...

Letošní taneční kurz začal pod vedením pana Petra Mertlíka dne 17. června. Přihlásilo se celkem 18 zájemců. Většina z nás se tam vůbec netěšila a já nebyla výjimkou. Čekalo nás celkem 12 lekcí, což zrovna pro mne znamenalo spoustu obětovaných večerů.

První lekce nebyla nijak zvlášť záživná. Ze začátku jsme se všichni především prohlíželi,

jelikož tak slušně oblečení jsme se snad ještě neviděli. Bylo to zvláštní! Potom jsme se učili základní kroky bluesu, mazurky a waltzu. Po skončení jsme vyběhli ven a natěšení domů jsme už nyní věděli, že taneční nebude vůbec lehké zvládnout...

A lehké to opravdu nebylo! Ale nakonec nás to tancování začalo i bavit! Během kur-

zu byly dvě prodloužené, které hned večer zpestřily! A i když jsem zásadně proti šatům, plesům a tancování, musím říct, že i já si občas pár tanečních kroků doma jen tak z legrace udělám a taneční kurz byl pro mě rozhodně nezapomenutelná zkušenost, minimálně tedy pro mé nohy.

Nikola Lhotáková

Jeden týden dětských dobrodružství během příměstského tábora

Rok se s rokem sešel a byly tu prázdniny. Dny volna, krásného slunečného počasí a plno zážitků.

Pracující rodiče uvítali příměstský tábor v Kopidlně, kam přivedli své děti, aby o jejich ratolesti bylo postaráno během dne (od 8 do 16 hod.), kdy musí být v práci.

Každé ráno se děti vracely do tábora s dobrou náladou. Některé nemohly ani do spat, co je asi bude další den čekat.

První den byl převážně seznamovací. Vytvořily se skupinky, které vydržely až do pátku, kdy tábor končil.

V úterý se z nás stali indiáni! Vyráběli jsme indiánské čelenky, děti si dále mohly vyzkoušet střílet ručně vyrobeným lukem, který pro děti vytvořila praktikantka Anička. Anička se celý týden podílela na programu příměstského tábora.

Středeční den patřil pěšímu výletu do Bílska na „Kozí farmu“, který všechny děti zvládly na výbornou i přes velmi horké a slunečné počasí. Hned po příchodu se nás ujala paní Rudolfová. Ukázala dětem svoji farmu, jak kozy vybíhají na pastvu, ale také poslušnost stáda, když se má vrátit do stáje. Některé děti si dokonce vyzkoušely, jak se dojí mléko. V dnešní době už skoro zapomenutá ruční práce. Dále se děti mohly osvěžit stříkácí pistolí, zaskákat si na trampolíně, zhoupnout na houpačce a vyzkoušet veliký bublifuk s obrovskými bublinami. Na ces-

tu nás obdarovala nanukem a s poděkováním za příjemně strávené dopoledne jsme odcházeli zpět do Kopidlna.

Čtvrtek byl ve znamení pirátů. Děti ráno namalovaly velkou pirátskou loď s černou vlajkou. Přesně tak, jak by správná loď pirátů měla vypadat. Některé děti přišly v krásném pirátském oblečení a všichni si sami vymalovali podle svých představ pirátskou pásku na oko. Po splněním úkolu čekalo na děti hledání pokladu a na závěr dne si zasoutěžily a také vyzkoušely svoje sportovní dovednosti.

Poslední den jsme se rozjeli vlakem na výlet do Bartoušova, podívat se do „Pohádkového mlýna“. Po příjezdu na nás čekala a přivítala nás mladá čarodějnice. Po celou dobu prohlídky nás provázela a vyprávěla, jak to bývalo za starých časů a jak vznikaly různé pohádkové bytosti. Byla to nádhera. Doporučuji všem, kteří „Pohádkový mlýn“ ještě nenavštívili. Odpoledne jsme dětem předali diplomy na památku příměstského tábora i se společnou fotografií.

Co napsat na závěr? Pokud bude zájem o příměstský tábor, budeme se snažit připravit tábor i v příštím roce.

Děkuji všem, kteří se podíleli na bezproblémovém průběhu letošního letního tábora.

Miroslava Kučerová, správce sportovní haly v Kopidlně

Radost pro 97 dětí, předchozí kalamitě navzdory

Letošní sezona na táboře TJ Sokol Kopidlno v Ledcích

Letošní táborová sezona na táboře TJ Sokol Kopidlno v Ledcích vlastně začala již loni, a to velkou vichřicí v listopadu, kdy v prostoru tábora spadlo poměrně hodně stromů a některé z nich řádně poničily většinu táborových staveb. Dvě chaty byly poničené tak, že jsme se dokonce rozmysleli, zda tábor v letošním roce vůbec uspořádat. Chmurným výhledům přidala i situace, kdy pracovníci Českých lesů nemohli kalamitní situaci dlouho řešit v důsledku výběrového řízení na likvidátora polomů. Takže první krok jsme co nejrychleji museli udělat sami, a to odklidit popadané stromy z chat a zakrýt poničené střechy, aby škody přes zimu nebyly ještě větší. To se podařilo za přispění pana Hazdry s jeřábem a s našimi brigádníky. Potom následovalo provizorní zakrýt poničených střech prkny a plachtami a vyklizení vnitřku poničených chat. Takto tábor přečkal zimu, během které pracovníci Českých lesů postupně likvidovali polomy. Těžké lesní stroje však z prostoru tábora za mírné zimy udělaly tankodrom, takže dostat se do tábora běžným autem nebylo možné. Navíc přibyla další komplikace, zůstalo stát asi 5 stromů, které hrozily spadnutím na chaty, a navíc byly v poloze, že si nikdo netroufal je jen tak motorovou pilou porazit. Museli jsme shánět stromolezce a na některé stromy i mobilní plošinu. Vše museli potom co nejrychleji odvézt pracovníci Českých lesů v čele s revírníkem panem Dudlou. Souběžně s těmito akcemi již od března probíhaly brigády na úpravu terénu a likvidaci zbytků poražených stromů. Ručně bylo vykopáno 5 pařezů a s odtažením a vyrovnaním terénu nám pomohl Miloš Hubálovský se svou technikou, za což mu moc děkujeme. Potom již byl čas na opravy poničených chat. Zde

Letošní kolektiv vedoucích a personálu tábora.

hlavní díl prací zajistil bývalý táborník Libor Valenta se svou tesařskou firmou a opět naši brigádníci. Troufám si říci, že bez Libora bychom to asi včas vše nezvládli. Týden před zahájením našeho tábora byly dokončeny klempířské opravy střech, které nám provedl pan Šlemr z Rožďalovic. Všem jmenovaným, a hlavně naší brigádnické partě patří velký dík, že se vše podařilo včas zvládnout. Největší podíl na brigádnickém nasazení měli Mirek Kopecký, Pavel Šafler, Tomáš Zachoval, bratři Slavíci, Ondra Košťák, Jarda Kvintus, Táda Klobouček a někteří další.

Už koncem března plno

Souběžně s opravami tábora probíhala i příprava programu, a hlavně příprava

na táborovou hru, která se letos jmenovala dle svých hlavních hrdinů Asterix a Obelix. Na stránky různých táborových serverů jsme museli dát informaci o našem táboře již v lednu, protože se již takto brzy ozývali netrpěliví rodiče. I vzhledem k tomu, že jsme zachovali celkem velmi příznivou cenu 3300 Kč za 14 dní pobytu, měli jsme tábor již koncem března naplněn. Trochu jsme měli obavy, jak budeme ekonomicky při všech těch opravách letos vycházet. Nakonec se ukázalo, že obavy byly úplně zbytečné, finančně nám vše velmi dobře vyšlo.

pokračování na straně 13

Poničená chata po vichřici.

Další poničená chata po vichřici.

pokračování ze strany 12

Změny v sestavě vedoucích

Nezadržitelně se přiblížil poslední červnový víkend a s ním i stavba tábora s přispěním přátel z Dobrovice, kterým tábor půjčujeme po skončení našeho tábora. Potom již nastala sobota 30. června a s ní odjezd do tábora. 97 dětí, tedy maximální obsazení tábora, jelo na dvě skupiny. Jedna odjížděla z Kopidlna a druhou přiváželi rodiče přímo do vesnice Ledce, odkud se šlo pěšky do tábora. I když základní skladba programu se od minulých táborů příliš nelišila, přece jen byl letošní tábor trochu jiný. Především se trochu změnilo rozvrstvení dětí. Přibýlo děvčat a ubylo starších chlapců. Najednou jsme měli 6 družstev děvčat a jenom 4 družstva chlapčeka. Další změna přišla v obsazení funkcí na táboře. Problémem je sehnat stabilní obsazení na celých 14 dnů, ne každý má možnost a ochotu si vzít dovolenou na dva týdny. I když máme vytvořenou celkem stabilní partu vedoucích, letos to nestačilo. Museli jsme zalovit v dalších spřízněných kamarádech, a tak se na táboře objevila nová či staronová jména. Staronovými jmény byl Libor Valenta, Fanda Zajíc starší a Radka Demuthová-Rychnová, kteří již jako vedoucí působili kdysi dávno, a úplně nově letos jeli Radek Knížek starší a Jarda Kvintus. Takže u řady družstev se vedoucí po týdnů střídali. K řadě změn ještě přibyla změna na pozici programového vedoucího, kdy letos Badáčka Míru Kopeckého vystřídal Tomáš Zachoval a Badáček zatím nasával atmosféru a sbíral další inspiraci do budoucna s malými kluky.

Asterix a Obelix

Počasí nám letos opravdu přálo, ještě nebylo tak horko jako koncem července, rybník byl úplně plný a deště jen na svažení. Zdravotní problémy až na dva drobné úrazy

Účastníci celodenního výletu na Hrubou Skálu.

také žádné a chování dětí, i když z různých konců Čech, bylo opravdu bez problémů.

Užili jsme si tedy dosytosti koupání, sportovních her a dalších soutěží. Tradičně velký úspěch měly scénky vedoucích k táborové hře družin Asterix a Obelix. Prakticky celý tábor probíhala též atletická a střelecká olympiáda jednotlivců, byly i stezky odvahy a mnoho dalších her. Pro starší táborníky byl naplánován výlet autobusem do Libošovic a potom pěšky přes Čertoryje na Hrubou Skálu, Valdštejn se sestupem do Turnova. Myslím že těch letošních 97 dětí bude mít opět na co vzpomínat. Vždyť řada již předem hlásila, že už se těší moc na příští rok. 14 dnů tábora s dvěma táborovými ohni uteklo jako voda a byla tu opět sobota 14. července a s ní odjezd domů. Někdy usazené loučení dětí s vedoucími, podpisy na táborové trička a pak už autobus a rodičovská objetí.

Po ukončení našeho tábora jsme na 14 dnů zapůjčili kompletně postavený tábor našim kamarádům z Klubu dětí Dobrovice pro pořádání jejich tábora a potom jsme již s jejich pomocí rozebrali a uklidili stany a další táborové stavby a ponechali tábor pro rodinnou rekreaci členů i nečlenů Sokola. Touto rekreací je tábor vytižen zcela až do konce srpna a potom ještě až do konce září probíhají různé víkendové pobyty různých kolektivů.

Závěrem bych chtěl poděkovat firmě Lasercentrum Liberec za finanční podporu tábora a díky patří též městu Kopidlnu, za finanční podporu v rámci grantového programu. Velké množství fotek z tábora naleznete na táborových stránkách na facebooku Letní tábor TJ Sokol Kopidlna v Ledcích - oficiální stránka.

Milan Šafler, hlavní vedoucí tábora

Asterix a Obelix – scénka táborové hry.

Soutěž ve stolním tenisu.

Malí indiáni v Kopidlně

V týdnu od 6. do 10. srpna 2018 pořádal spolek Kopidlenské žížalky letní příměstský tábor v indiánském duchu. Původní plánovaná kapacita 15 dětí byla nakonec navýšena, a tak se v areálu Autoklubu v Kopidlně každý den tábora scházelo 18 dětiček, které se na celý týden tábora proměnily na malé indiány.

Celý program byl koncipován pro děti od 3 let, ale své využití zde našly i děti školou povinné. Aby byla proměna v indiány dokonalá, děti si samy vyrobily indiánské čelenky, trička, amulety, náramky a každý svůj a jeden velký společný totem. Jako správní indiáni měl každý své indiánské jméno. Najednou tak byl tábor plný jmen jako třeba Černá perla, Paví oko, Stříbrný šíp a nebo Ribanna.

Odměnou za plnění táborových úkolů pak nejen dětem byl výlet na nedalekou farmu Košík, kde jsme byli svědky mimo jiné toho, jak se vyrábí kravský sýr. Dále jsme zde ale viděli velkou škálu zvířat na farmě žijících, např. prasata, ovce, krávy, kozy, křepekly a spoustu dalších. Na výlet jsme měli objednaný autobus pro pohodlí všech a zrychlený přesun. Tečkou za výletním dnem pak byla zmrzlina v místní cukrárně.

Nutno ještě zmínit, že děti měly na táboře stravu formou „all inclusive“, kdy jsme zajistily jak stravu, tak pitný režim na celý den pobytu. Odměnou pak byly prázdné talíře a plná bříska. Zpětně za to patří velké díky naší tetě kuchařce, kterou byla Šárka Slavíková. Další nemalé poděkování patří

tetám Katce Bendové a Irence Nazarenkové, které četly pohádky a staraly se o malé indiány v době indiánského odpočinku. Poděkovat musíme a chceme i tetě Nině Dyčenkové, která nám na tábor přinesla své zkušenosti s dětmi školou povinnými. Zkušenosti s těmi „školkovými“ měla na táboře teta Jana Bořilová a nápad s celým táborem a táborový program připravila Verča Žižková. Všem tímto článkem děkujeme. Děkuje i rodičům za důvěru, s kterou nám své malé indiány svěřili, a dětem za to, jak byly moc šikovné a milé. Z ohlasů, které máme a moc nás těší, víme, že zájem o náš programový tábor je i na příští rok, a proto se již nyní těšíme.

S přáním klidných podzimních dní se loučíme naším indiánským pozdravem HAU KOLA.

Za Kopidlenské žížalky Jana Bořilová

Rozloučení s prázdninami

Kopidlenské žížalky pro vás letos poprvé uspořádaly „Rozloučení s prázdninami“, které se konalo 31. srpna 2018 v areálu Autoklubu v Kopidlně. Počasí nám přálo, a tak účast byla veliká, za což jsme moc rádi. S prázdninami se přišlo rozloučit na 70 dětí v doprovodu rodičů, prarodičů, tet, strýčků, kamarádů. Děti si užily spoustu zábavy na skákacím hradu, při plnění soutěžních úkolů, v hasiči vyrobené pěně a při bublinkové show. Odměnou jim za splnění úkolů bylo občerstvení zdarma v podobě párku v rohlíku, osvěžujícího nanuku a samozřejmě dětmi oblíbené malinovky. Krášlení našich ratolestí se ujala jedna z maminek, paní Veronika Havrdová, čehož si moc vážíme a těšíme se na další spolupráci. S posledními návštěvníky jsme se rozloučili v devět hodin večer. Za účast všem moc děkujeme a těšíme se na další akci.

Závěrem chceme poděkovat místním hasičům za přátelskou spolupráci. Nemalé poděkování patří také členům Autoklubu Kopidlno za jejich vstřícnost a navázané vztahy. Věříme, že tato spolupráce, které si velmi vážíme, se bude i do budoucna nadále rozvíjet.

Veronika Žížková

KOPIDLENSKÉ ŽÍŽALKY

Co všechno pro Vás
Kopidlenské žížalky chystají:

- kroužek „**tanečky**“ a kroužek „**tvořivé dílničky pro šikovné ručičky**“
- kroužek „**angličtina pro nejmenší**“ – od října
- na podzim nás čeká **pohádkové strašidelná stopovaná** v zámeckém parku
- pravidelné **tematické soboty** s dětmi
- zajímavé **tvoření pro maminky**
- **podzimní bazárek**
- **letní příměstské tábory**
- připravujeme nový kroužek „**průprava na mažoretky**“
- Chcete-li se k nám přidat, neváhejte a kontaktujte nás

Kontakt: Veronika Žížková
kopidlenskezhizalky@centrum.cz
mobil – 724 600 683

Dětský den a sousedské posezení ve Pševsi

Jako v letech minulých, tak i v tomto roce se 18. srpna na hřišti u bývalé zbrojnice od 15 hodin konal „Dětský den a sousedské posezení“. Pořadatelem byl osadní výbor za přispění města Kopidlno.

Několik dnů před oslavou se konaly přípravy. Do hasičárny se naváželo jídlo, pití, stany, stoly, lavice, prostě vše potřebné.

Pro děti byly připraveny atrakce – chůze na chůdách, střelení ze vzduchovky, chytání rybiček na udiči, házení granátem na cíl a další úkoly. Po jejich splnění dostaly děti odměnu. Měly možnost zaskákat si v skákacím hradu, povozit se v kočáře taženém koněm nebo se svézt traktůrkem na sečení trávy. Největší radost ale byla, když hasiči z Kopidlna přivezli „pěnu“. V té se děti do sytosti vyřádily. Protože po všech těchto atrakcích jim vyhládlo, dostaly párek v rohlíku, limo a nanuk. Celé odpoledne zpříjemňovala reprodukováná hudba.

Oslavu navštívila starostka města Ing. Mašáková, MBA, místostarosta Ing. Žižka a radní pan Janča.

Podvečerní část dne patřila dospělákům. Pro ně byly v udičně připravené párky, klobásy nebo uzené maso, k pití bylo pivo, limo i něco ostřejšího. Ke kávě si účastníci mohli nabídnout sladkosti upečené místními dobrovolnicemi.

Celé odpoledne bylo vydařeně a sousedé děkují osadnímu výboru.

Jana Čtvrtečková

Mlýnecká pouť

Poslední červnovou sobotu se konalo ve Mlýnci tradiční „Poutové posezení“. Program začal již odpoledne hasičskou pěnou, o kterou se na školní zahradě postaral SDH Křívec. Následovala ukázka vojenských vozidel z Klubu vojenské historie Budčeves. Navečer si všichni mohli pochutnat na grilovaném praseti.

Hana Lhotáková

Pouť v Drahorazi

Osadní výbor Drahoraz a Římskokatolický farní úřad – děkanství Kopidlno se dohodly uspořádat 30. června 2018 Pouťové posezení a dětský den, 1. července 2018 bohoslužbu a besedu v kostele svatého Petra a Pavla v Drahorazi.

Sobotní dětský den na hřišti za bývalou školou provázelo spousty her a soutěží, za které děti dostaly sladkosti a malé dárky. Soutěžilo bezmála 40 dětí, což je úctyhodný počet na tak malou obec.

Nechyběly ani ukázky staré vojenské a hasičské techniky. Odpoledne pro děti se zakončilo pěnovou show, kterou zajistili hasiči z Kopidlna.

Večer protančili a prohovořili dospěláci, byly pro ně připraveny pochoutky z grilu a udírny a další občerstvení ve stánku. Ve večerních hodinách byl odpálen ohňostroj.

V neděli se všichni sešli na bohoslužbě v kostele svatého Petra a Pavla, po které následovalo povídání o vzniku obce a jejím rozvoji do dnešní doby.

Dagmar Hrtúsová, Drahoraz

Foto Z. Gláserová

Poděkování

Osadní výbor Drahoraz (OVD) děkuje městu Kopidlno, kopidlenké farnosti, všem sponzorům a místním obyvatelům, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli ke zdárnému průběhu dvoudenní Pouti v Drahorazi, konané 30. 6. a 1. 7. Vzhledem ke kladným ohlasům se můžete na pouť, posezení a další související akce těšit i na příští rok na konec června.

Všem (přispívajícím i účastníkům) děkujeme!

Za OVD Zdenka Gláserová

Plesová sezona

Kopidlenskou plesovou sezonu tradičně zahájí Hasičský bál, který se uskuteční v sobotu 2. 2. 2019 od 20 hodin. K tanci a poslechu také již tradičně zahraje kapela Vokap.

Městský ples bude tentokrát s podtitulem „Maškarní rej“. Konat se bude v pátek 22. 2. 2019 od 20 hodin. Opět zahraje skvělá Nine Orchestra, kterou po půlnoci vystřídá dýdžej s párty v retro stylu a písničkami na přání.

Plesovou sezonu tradičně ukončí Maturitní bál zahradnické školy, který se uskuteční v měsíci březnu. (rh)

Strom svobody k 100. výročí republiky

Město Kopidlno se zapojilo do výsadby stromů svobody, které budou po celé republice vysazeny k výročí oslav 100 let republiky. Slavnostní zasazení stromu spojené s kulturním programem se uskuteční ve čtvrtek 25. října 2019 od 15 hodin u budovy MŠ a ZŠ Kopidlno. (Více informací o chystaném programu naleznete v říjnovém informačním letáku.) (rh)

NOVÝ ZÉLAND

... dva roky v zemi Aotearoa
Cestovatelská beseda spojená s videoprojekcí

**Kulturní a vzdělávací centrum Kopidlno
zve na cestovatelskou besedu spojenou s videoprojekcí**

Magická příroda
Nového
Zélandu,
maorská
kultura
a spousta
nevšedních
zážitků.

Petr
Nazarov

tentokrát nás Petr Nazarov zavede na Nový Zéland
... dva roky v zemi Aotearoa

KDY: 19. 11. 2018 od 17.00 hodin
malá scéna KVC | vstupné dobrovolné

Týden knihoven a říjnové akce v kopidlenské knihovně

Připravujeme pro vás besedu s PhDr. Marií Formáčkovou, která je novinářkou na volné noze, publicistkou, spisovatelkou a středoškolskou pedagožkou.

Marie Formáčková je absolventkou Petrohradské a Karlovy univerzity, pracovala dvacet let v časopise Vlasta, kde byla od roku 1989 šéfredaktorkou. Později byla šéfredaktorkou časopisů Květy a TV Revue. Od roku 2000 se věnuje publicistice a psaní knih na volné noze. Působí také jako středoškolská učitelka a je držitelkou ocenění za pedagogickou činnost v rámci ankety Zlatý Ámos.

Marie Formáčková je autorkou či spoluautorkou desítek knih, zejména životních příběhů mediálně známých osobností. K nejoblíbenějším patří knihy, které napsala spolu s Helenou Růžickovou, Zitou Kabátovou a Lubou Skořepovou. Na toto téma a jiná bude besedovat v naší knihovně **16. října 2018 od 17 hodin**.

Dále pro vás připravujeme výstavu věnovanou 100. výročí vzniku Československa „**Tady nová republika**“, která shrnuje základní informace o meziválečném Československu. Výstavu můžete zhlédnout po celý měsíc říjen na malé scéně v půjčovně době knihovny.

Jako součást tohoto týdne a měsíce října budou připraveny pro děti a širokou veřejnost tyto akce:

- kvízy a soutěže pro děti
- registrace nových čtenářů zdarma pro letošní rok
- Provázkiada – navažte přátelství s knihovnou
- základní lekce na počítači pro širokou veřejnost
- práce s novým on-line katalogem knihovny a nahlížení do konta čtenáře pro ZŠ, MŠ a střední školu zahradnic-kou byly připraveny knihovnické lekce: poprvé v knihovně: seznámení s knihovnou, jak se stát čtenářem
- dům plný knih: co v knihovně najdeme, základy výpůjčního řádu
- už se vyznám v knihovně: nový on-line katalog, mezinárodní třídění, encyklopedie
- orientace v knihovně: naučná literatura, rozdělení a orientace v knihovně

Budeme se těšit a tímto vás srdečně zveme na naše akce. (rb)

Hrajeme pro
Vás již 5 let!
na komedii
F.R. Čecha

Srdečně Vás zveme do divadla
v podání Divadelního ochotnického spolku

DOBROVODSTÍ KOHOUTI
2018

**HISTORICKÁ KOMEDIE O TOM, JAK TO MOHLO,
ALE TAKÉ NEMUSELO BÝT....**

PŘIJĎTE SE PŘESVĚDČIT, ŽE NE VŠE UŽ ZNÁTE!

DÍVČÍ VÁLKA

27. 10. 2018 v sále sokolovny
v Kopidlně

začátek v 19:00
vstupné 80,-
děti do 15 let - vstup zdarma

ostatní termíny sledujte na našich stránkách
www.dobrovodstikohouti.cz

 <https://www.facebook.com/dobrovodstikohouti>

Jména v Kopidlně III. Jména a historické epochy

V minulých dvou dílech našeho seriálu o jménech v Kopidlně jsme nahlíželi do seznamu jmen nejstarších i nejmodernějších, poznávali jsme vkus rodičů při výběru jména pro svou drahou ratoolest. Možná nás však v této souvislosti nenapadlo, jak moc jsou rodiče při volbě jména ovlivňováni právě probíhajícími historickými událostmi té, či oné doby. V těžkých časech může být právě volba jména vyjádřením nadějí, jež jsou ukládány na bedra právě rodičů se generace, či určitým tichým protestem proti jakémukoliv společenskému útlaku.

Takovou epochou byla v posledním století bezpochyby druhá světová válka, a trendem při pojmenovávání dětí se proto stávala volba symbolických vlasteneckých jmen. Jak v celé naší okupované zemi, tak i v Kopidlně se tak setkáváme se jmény **Ludmila** a **Lidmila**, o nichž byla řeč v minulých kapitolách, rodiče **Boženy** (podle jména bohem obdařené) možná věřili v krásu své dcerky, jež svým půvabem při praní prádla oslní pomyslného knížete Oldřicha, mocného a schopného vládce české země. V jiném kopidlenském domě se narodila malá **Libuše**, nová zvěstovatelka padlé slávy země české. Aby ne, když její jméno znamená milovaná, líbezná či milá. Mezi narozenými hochy bychom našli **Václava**, několikerou podobu slavných a mocných panovníků, dále i **Vratislava**, stále kvetoucí obraz našeho prvního českého krále. Také **Vlastimilovi** vtiskli jeho rodiče do křestního jména určitý závazek a symboliku. Vždyť člověk milující svou vlast byl předpokladem pro její osvobození. Touha po míru se tak odrazila ve jméně **Lubomírovi** (= milující mír) a **Vladimíře**, „vládkyni míru“.

Výše uvedená jména však v Kopidlně zdaleka nepatřila mezi favority. V letech kolem druhé světové války se narodilo mnoho **Marií**, o nichž bylo rovněž pojednáno, chlapcům vévodilo jméno **Josef**. Pochází z hebrejštiny a znamená bůh přidá, bůh rozhojní. Také u Pepíků bychom našli jejich slavné předobrazy jako Josefa II. (1780–1790) nebo Františka Josefa I. (1848–1916). Touha po mocném panovníkovi, jenž by zachránil porobenou zem, byla určitě velmi silná.

Z dalších byla čtenější jména **Stanislav**, jemuž jeho jméno přikazuje „staniž se slavným“, a **František**, „svobodný muž, chlap“. Mezi narozenými dívkami se častěji objevovaly „milostiplná, líbezná, něžná“ **Hana**, již zmíněná „matka života“ **Eva** a **Věra**, skrývající snad nejsymboličtější význam. Znamená víru a bez víry v osvobození nebylo možné válečné útrapy (se ctí) přežít.

Kopidlenská, kteří ve válečných letech přivítali na svět svého potomka, nám překvapivě vydávali i svůj další němý postoj k nacistické okupaci. Ani jeden kopidlenský muž narozený v té době se dnes nejmenuje po vůdci nacistického Německa, tedy Adolf. O to víc nás možná překvapí jeho význam

– ušlechtilý vlk (staročeská podoba Šlechtislav).

Příchodem sovětské armády na naše území nastává v oblasti křestních jmen příliv z ruštiny. V Kopidlně tak najdeme z té doby nositelku jména **Olga** (=svatá, zdravá) nebo **Naděžda**, znamenající naději. Objevuje se i „královský“ **Vasil** a **Nikolaj**, „vítězství lidu, vítěz nad lidem“. Jinak zde však převládají dříve oblíbená či česká jména. Výrazného oživení se tak dočkalo například jméno **Martin** (odvozený od boha války Marse), **Jakub** (=druhorozený) nebo „mužný, statný, odvážný“ **Ondřej**. Mezi dívkami se rozšiřuje **Kateřina** (čistá, cudná, mravná), „perla“ **Markéta**, **Barbora** (=cizinka, barbarka) či **Lucie**, nesusoucí význam „světla, zářící“.

Pokud vás některé ze zmíněných jmen zaujalo, inspirovalo či upamatovalo na někoho známého, můžete zapátrat, kdy slaví svůj svátek.

Barbora	4. 12.
Božena	11. 2.
Eva	24. 12.
Hana	15. 8.
Kateřina	25. 11.
Libuše	10. 7.
Lucie	13. 12.
Ludmila, Lidmila	16. 9.
Marie	12. 9.
Markéta	13. 7.
Naděžda	17. 9.
Olga	11. 7.
Věra	8. 10.
Vladimíra	23. 5.
(Adolf)	(17. 6.)
(Šlechtislav)	(17. 6.)
František	4. 10.
Jakub	25. 7.
Josef	19. 3.
Lubomír	28. 6.
Martin	11. 11.
Nikolaj	20. 11.
Ondřej	30. 11.
Stanislav	7. 5.
Václav	28. 9.
Vasil	14. 6.
Vlastimil	17. 3.
Vratislav	9. 12.

Budiž čest každému jménu dobrého člověka!

Ilona Pluhařová

Zdroj: Knappová, M. Jak se bude vaše dítě jmenovat. Praha: Academia, 1999.

Kluci z hor

Film režiséra Tomáše Magnuska Kluci z hor, kde se v hlavní roli představili Martin Dejdar a Jiří Lábus, měl premiéru 3. května letošního roku.

Kulturní a vzdělávací centrum Kopidlna vás co nejsrdečněji zve na projekci tohoto filmu, besedu o filmu samotném a jeho natáčení s panem režisérem Tomášem Magnuskem. Beseda a projekce se uskuteční v úterý 23. října od 17 hodin na malé scéně. Předprodej vstupenek ve výši 50 Kč bude zahájen 1. října v KVC Kopidlna. Kapacita míst je omezena. (rh)

Historie Šliků

Přednáška Mgr. Lucie Rychnové, absolventky Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, o historii rodiny Šliků se uskuteční v pátek 12. října 2018 od 18 hodin na malé scéně KVC Kopidlna. (rh)

Nejlepší starosta

Dne 7. září 2018 se konalo na Pražském hradě vyhlášení výsledků soutěže Nejlepší starosta volebního období 2014–2018, pořádané Svazem měst a obcí pod záštitou prezidenta Miloše Zemana. Nominaci obdrželo cca 500 starostů, a i když jsem neobdržela samotné ocenění, bylo krásné prohlédnout si prostory Pražského hradu a popovídat si se zajímavými osobnostmi. Za Královéhradecký kraj si cenu odnesl pan Pavel Louda, starosta z Nového Bydžova.

Hana Masáková

Zprávy ze základní a mateřské školy

První den ve škole. Naučí se motýlci zlobit?

V pondělí 3. září 2018 usedli poprvé do lavic naši prvňáčci. Protože již věděli, že budou navštěvovat motýlkovou třídu, došli po schodišti plném různobarevných motýlků do druhého patra budovy I. stupně u kostela. Ještě před začátkem vyučování se objevilo několik slziček – nejistota a trochu strach k tomu dni patří, ale brzy byly nahrazeny úsměvem. V úvodu k žákům promluvila svým vlídným hlasem paní starostka Hana Masáková a dále žáky přivítala paní zástupkyně Jana Hladíková. Poté už bylo vše v režii paní třídní učitelky Barbory Olejarčíkové.

Během jedné vyučovací hodiny se žáci seznámili s hlavním obsahem předmětů, které je čekají. Když paní učitelka položila otázku: „Co se ve škole naučíme?“, dostalo se jí mnoha odpovědí, ale nejvtipnější byla od žáčka sedícího v zadní lavici: „zlobit“. Odpověď pobavila všechny hosty včetně paní učitelky.

Na památku na tento slavnostní den dostal každý prvňáček od paní učitelky uvítací list a kartičku se svým jménem a značkou. Paní asistentka Šárka Šimánová také každému popřála úspěšný školní rok a předala dárkový balíček od Královéhradeckého

kraje. Dále si domů každý odnesl část pracovních sešitů, na které přispělo město Kopidlno a Základní škola a Mateřská škola Kopidlno. V úplném závěru proběhlo společné fotografování. Tímto bych chtěla svým prv-

ňáčkům popřát mnoho úspěchů ve škole, ať je pro vás učení zábavou a ať máte kolem sebe mnoho dobrých kamarádů.

*Mgr. Barbora Olejarčíková,
třídní učitelka 1. třídy*

Nový školní rok 2018/19 s novým projektem Growth Mindset: Podpora růstového myšlení prostřednictvím formativního hodnocení

Výzva č. 02_16_032 Budování kapacit pro rozvoj škol II v prioritní ose 3 Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání.

Termín formativní hodnocení je známý téměř padesát let, avšak dodnes se odborníci neshodnou na tom, co přesně vyjadřuje. Pro naši potřebu citujeme definici (Košťálová, Straková, 2008, str. 104): „informuje žáka ještě v průběhu učení o tom, jak se mu daří a případně co změnit. Hodnocení formativní by mělo mít formu popisné zpětné vazby.“

Do projektu byla ZŠ a MŠ Kopidlno vybrána na základě dvou splněných podmínek:

1. na škole panuje bezpečné klima, které je chápáno jako základní podmínka úspěšného zavádění formativního hodnocení

2. vedení školy zavádění formativního hodnocení jasně a zřetelně podporuje

Projekt byl zahájen Letní školou 20.–24. 8. 2018 v Deštném v Orlických horách za účasti zapojených učitelů z jedenácti škol Středočeského kraje, Prahy, Královéhradeckého (ZŠ a MŠ Kopidlno, ZŠ Mozaika, o. p. s., Rychnov nad Kněžnou, ZŠ Bodláka a Pampelišky) a Jihočeského kraje. Projekt potrvá tři roky a zapojeny jsou školy státní, ale i soukromé. Zároveň proběhla letní pracovní konference

za přítomnosti odborných garantů, mentorů, lektorů a koordinátorů projektu. Na této pětidenní konferenci získali účastníci vhled do problematiky formativního hodnocení, aby mohli kvalifikovaně posoudit svoje silné a slabé stránky, reflektovat dosavadní postupy v této oblasti a zároveň si stanovit svoje osobní priority v oblasti formativního hodnocení. Prakticky se seznámili s dalšími pojmy, které jsou s formativním hodnocením úzce propojeny: za svoje učení přebírá odpovědnost žák, který využívá svůj potenciál a plánuje vlastní učení = růstové myšlení, mapy učebního pokroku, hodnocení, sebehodnocení, vrstevnické hodnocení, zpětná vazba, vytváření kritérií, tripartity (učitel – rodič – žák), portfolio... Za naši školu se do projektu na základě vlastního rozhodnutí přihlásili: Mgr. Pavel Berný, Mgr. Jana Hladíková, Mgr. Dagmar Zachovalová, Mgr. Ivana Pekárková, Mgr. Magda Hakenová a Mgr. Kateřina Hyblerová a vytvořili tak formativní skupinu, která začala pracovat na individuální úrovni. Tato skupina se bude scházet jednou za dva měsíce na minimálně dvě hodiny (minimum požadované MŠMT) a spolu s mentory a lektory, kteří přijedou do školy a budou k dispozici členům formativní skupiny, budou

provádět individuální mentoring. V dopoledních hodinách budou mentoři přítomni ve výuce, v odpoledních hodinách budou s učiteli provádět reflexi a zúčastní se setkání formativní skupiny. Učitelé budou v průběhu projektu shromažďovat důkazy o svém učení, rozvoji a o praktickém zavádění formativního hodnocení. Na meziskupinové úrovni je zajištěno vzájemné setkávání, sdílení zkušeností a možnost inspirace mezi zapojenými školami. Na celoprojektové úrovni proběhne v rámci projektu ještě další konference.

Jakým způsobem budou pedagogové implementovat získané poznatky do vzdělávání žáků v naší škole? Co se změní? Od začátku školního roku budou učitelé postupně zavádět nové postupy na úrovni celé školy tak, jak je společně formulovali v průběhu letní školy, a ty by měly zvýšit bezpečné klima na škole: relaxace o velké přestávce, pozitivní myšlení, společné schůzky s ostatními pedagogy za účelem reflexe vyučovacího procesu, uspořádání třídy... Vyučovací proces v některých třídách bude obohacen o vrstevnické hodnocení, sebehodnocení, společné tvoření kritérií, sledování vlastního pokroku v učení, práci s portfoliemi a cíli učení.

Mgr. Pavel Berný, Mgr. Jana Hladíková

Zprávy ze základní a mateřské školy

Žáci vymysleli podnikatelský plán

Pro letošní školní rok 2018/2019 byly páté třídy naší ZŠ přihlášeny do programu finančního vzdělávání Abeceda peněz pod záštitou České spořitelny a MŠMT.

V tomto programu děti nahlédnou do světa podnikání a hravou a interaktivní cestou tento svět zažijí. Cílem je naučit děti přemýšlet o správě vlastních financí, podnikání, ale i o společné práci a zodpovědnosti vůči sobě i ostatním.

Žáci v programu vymyslí svůj podnikatelský plán a ten zrealizují. Každá třída od České spořitelny obdrží počáteční kapitál 3000 Kč na realizaci svého originálního nápadu. Projekt končí jarmarkem, na kterém budou žáci své výrobky prodávat. Výdělek z celé akce může třída využít dle libosti.

Žáci 5. A a 5. B byli začátkem září 2018 pozváni na pobočku České spořitelny v Jičíně, aby se seznámili s prostředím banky. Mohli počítat peníze, vstoupit do míst, kam veřejnost obvykle není zvána, vybrat peníze z bankovní karty a jiné. Představili svoji firmu, svůj podnikatelský plán a zvoleného ředitele, účetní a marketingového ředitele. Byla jim předána obálka s částkou 3000 Kč a účetní deník. Ředitelky firem tříd 5. A a 5. B podepsaly smlouvu s Českou spořitelnou. Nyní žáky čeká práce na svém projektu, výroba, propagace a ve dnech 11. a 12. prosince jarmark v prostorách kopidlenské pobočky České spořitelny. Tímto vás na jarmark srdečně zveme.

Mgr. Ivana Pekárková,
Mgr. Dagmar Zachovalová

Projekt AMOS. Prvňáky budou provázet Agáta, Matýsek a Oskar

Naše základní škola se již třetím rokem účastní pilotního ověřování výukových materiálů nakladatelství Nové školy Brno pro 1. ročník. Ve školním roce 2016/2017 proběhlo první ověřování publikací českého jazyka, poté publikací do matematiky a v letošním školním roce se jedná o tři publikace – Čteme a píšeme s Agátou (český jazyk), Matýskova matematika a Objevujeme a poznáváme s Oskarem (Prvouka). Na základě toho byl projekt pojmenován jako AMOS (A = Agáta, M = Matýsek, OS = Oskar). Dále se žáci seznámí s jednoduchými pokusy a jako jedni z prvních si vyzkouší práci se stavebnicí ROTO abc. Úkolem vy-

učujícího je nejen učební materiály ověřit s žáky, ale zároveň čtyřikrát za školní rok konzultovat telefonicky se spoluautorem publikací panem Mgr. Milošem Novotným uplynulé čtvrtletí a účastnit se povinných seminářů. Během školního roku bude pedagog u žáků sledovat několik stanovisek, např. zda jednotná grafika AMOS zlepšila zrychlí orientaci v učebních materiálech nebo zda jsou hlavní průvodci Agáta, Matýsek a Oskar dostatečnou motivací žáků ke vzdělávání se a učení pro ně bude zábavou.

Výhodou těchto učebních materiálů by mělo být posilování vzdělávacího sebevě-

domí žáků, a to díky piktografickému zadání úkolů (např. pusa = povídej, paleta = vybarvi apod.) a dvojímu stránkování, což vede k samostatnosti žáků.

Dále je ke každému pracovnímu sešitu vytvořena interaktivní podoba publikace, která přispívá k efektivnosti výukového procesu a poskytuje žákům jasnou vizuální oporu.

Doufám, že se žákům bude během školního roku práce dařit a tento učební materiál motivuje většinu žáků k maximálnímu výkonu.

Mgr. Barbora Olejářčiková,
třídní učitelka 1. třídy

Zprávy ze základní a mateřské školy

Romský holocaust. Hosté žákům přiblížili otřesné podmínky koncentračního tábora

V pátek 8. 6. 2018 k nám přišli pan Růžička a pan Serinek, kteří nám povíдали o holocaustu. Nejdříve začal povídat pan Serinek o židovském holocaustu. A na to navázal pan Růžička o romském holocaustu. Měli jsme se vžít do situace, že jsme v romské rodině a najednou naše blízké i nás odvedou do takových podmínek, které si ani neumíme představit. Nejenom že nevíme, kde máme zbytek rodiny, ale ani nevíme, co se bude dál dít, jestli dostaneme najíst, jestli dostaneme oblečení, nebo zda vůbec přežijeme. A přesně toto zažila maminka pana Růžičky, která byla celé tři roky v koncentračním táboře a přežila z celé své rodiny jenom ona jediná. Například pro mě to byla nepředstavitelná věc. Přijít o svoji matku, otce, sestru a bratra! Pořád žít v nejistotě, jestli ještě jsou, či nejsou mezi námi. Jaká jim musela být zima, když museli mít už v osm hodin vychladlá kamna, kterými se topilo. Naštěstí jich tam v té „psí boudě“ bylo hodně, a tak se o sebe zahřívali navzájem. Lidem, kteří na tuto dobu a toto místo nikdy nezapomenou, skloním svou úctu, že se z toho vůbec někdy dokázali dostat.

Veronika Tanečková, 9. třída

V pátek 8. 6. 2018 nás navštívili pan Serinek a pan Růžička, aby nás obeznámili s tématem holocaustu Romů. Nejvíce nám pověděli o bývalém koncentračním táboře v Letech u Písku, kde nyní probíhá rekonstrukce, na které má pan Růžička snad největší podíl. Začátek uvedl

pan Serinek a pan Růžička na něj navázal. Myslím, že holocaust je důležitým tématem sám o sobě a nezáleží na tom, jací lidé při něm trpěli a umírali. Rozhodně při něm zemřelo více Židů než Romů, ale každopádně i ti Romové jsou potřeba řešit. Pan Růžička nám říkal, že Romové mají svoji vlastní kulturu, která spoustu věcí zakazuje. Řekla bych, že by to měl ještě oznámit Romům, kteří žijí v našem městě a kteří o její existenci podle mne ani netuší. Můj názor na ně změnil jen asi na hodinu, protože když jsem vyšla ze školy, viděla jsem jich asi deset s výstřihem až po břicho a s cigaretami v ruce. Tohle žádná kultura přece není. Beseda byla poučná, rozhodně zajímavě podaná.

Nikola Lhotáková, 9. třída

V pátek 8. 6. 2018 přišli do naší školy pan Čeněk Růžička a pan Zdeněk Serinek, povyprávět nám o méně řešeném tématu, o romském holocaustu. Přece jenom se více řeší ten židov-

ský, ale i ten romský je velice důležitý pro naši historii jako takovou. Oba dva pánové měli vyprávění velice zajímavé a při tom nám pouštěli na interaktivní tabuli fotky romského vyhlazovacího tábora v Letech. Mnoho věcí jsem z vyprávění už věděl, ale také jsem si mnoho věcí uvědomil. Vyprávění bylo zajímavé a bavilo mě.

Jan Petr, 8. třída

Dne 8. 6. 2018 jsme se zúčastnili přednášky o romském holocaustu. Přednášel pan Serinek a pan Růžička, kteří toho věděli víc, než je věděno. Matka pana Růžičky zažila holocaust Romů a poté mu vše vyprávěla, on má svůj vlastní názor na celou věc a umí ho prosadit. Hovořil o tom, jak jeho matka byla zavřena do koncentračního tábora. Lidé v táborech hladověli a byli „šikanováni“. Na projektové tabuli nám ukázal obrazy, jak byl koncentrační tábor postaven. Viděli jsme fotku vyhublého hladovějícího dítěte. Ano, v koncentráku nebyli jen dospělí, ženy, muži, ale i děti a novorozenci. Obhajoval Romy a snažil se očistit pověst Romů. Nebyli zadržováni jen Romové, ale i homosexuálové a lidé s postižením. Byli vyvražďováni po stovkách až tisících. Byla to pro ně strašná doba. Ten pán to říkal velice přesvědčivě. Při přednášce jsem se toho hodně dozvěděla. Všechny nás překvapilo, že přednášel starší muž, který toho věděl hodně.

Šarlota Hnízdová, Veronika Šádková, 8. třída

Sbíráme hliník. Stále více šetříme životní prostředí

Žáci naší školy pod vedením svých pedagogů se od nového školního roku rozhodli opět o trochu víc začít šetřit naše životní prostředí. Tentokrát tím, že budou sbírat a nosit do školy hliníkový odpad, který by jinak odhodili do smíšeného odpadu a tak by se tato velice cenná surovina ztratila ze svého koloběhu a ztratila by tak možnost být recyklována, a tudíž opět využita.

Hliník je kovový prvek, který má v průmyslu i v běžném životě široké využití – části karoserií automobilů, rámy bicyklů, obalový materiál (alobal), nádoby na potraviny (plechovky na nápoje, víčka od jogurtů apod.). Proto bychom jej prvotně získali, je „nutné“ poškozování krajiny těžbou bauxitu (nerost obsahující hliník = oxid hlinitý). Bauxit je poté zpracováván v konečný produkt – hliník. Toto zpracování bauxitu opět obnáší další ničení přírody a krajiny, neboť takový proces je ná-

ročný na velké množství energie a vody atd.

Tím, že budeme použitý hliník (Al) sbírat a nosit do školy, budeme se aspoň částečně podílet na recyklaci tohoto cenného kovu a tím i na šetření našeho životního prostředí. Díky tomu se zase více hliníku vrátí do oběhu, bude opětovně zpracováno a využito.

Proto prosíme všechny žáky naší školy, jejich sourozence, rodiče, prarodiče, příbuzné..., aby se k nám připojili, hliník sbírali, poté předávali našim žákům a ti jej budou nosit do školy, kde jej budeme v průběhu školního roku hromadit, a poté jej zaměstnanci školy odvezou do sběrných surovin. Nádobu na hliník bude umístěna ve 2. patře PAVILONU školy a bude označena symbolem prvku „Al“.

Pokud si nebudete jisti, zda se skutečně jedná o hliník, hledejte na přiložené informaci o výrobku níže uvedené symboly. Pokud si přesto nebudete jisti, zastavte se ve sborovně

pavilonu u p. uč. Zýkové, pomůže vám jej rozlišit a ukáže jak.

Velice vás prosíme o laskavost – hliníková víčka, plechovky apod. nejprve umyjte a poté prosíme sešlapejte! Pak teprve doneste do školy.

Motivujeme soutěží :)

Čistý a sešlapaný hliník nejprve odnese ke zvážení p. uč. Zýkové. Ta si zapíše jméno, třídu a hmotnost hliníku. Žák, který přinese do školy největší množství, resp. hmotnost hliníku, bude na konci školního roku odměněn!

Děkujeme vám a těšíme se, že i ve sběru hliníku budete skvělí!!!

Zprávy ze základní a mateřské školy

Forrest Gump přiblížil žákům dějinné události

V hodinách dějepisu jsme s žáky probírali období studené války. Aby si žáci učení více ukotvili, tak jsme společně zhlédli film Forrest Gump, ve kterém jsou jednotlivé události tohoto konfliktu nastíněny. Film se žákům líbil a měli k němu mnoho otázek, které vedly ke společné diskuzi. Z toho důvodu jsem je nechala napsat zamyšlení právě k tomuto tématu.

Mgr. Kateřina Hyblerová

Film vyšel v roce 1994 a režisér tohoto filmu byl Robert Zemeckis. Film vypráví příběh o muži, který byl narozen s podprůměrnou inteligencí, ale i přes to chtěl v životě něčeho dosáhnout – potom co měl problémy s nohama a musel nosit zařízení pomáhající Forrestovi chodit rovně, se i tak rozhodl přihlásit do fotbalového týmu a poté se připojit k armádě. S armádou musel do Vietnamu a po válce se vrací domů a zakládá si krevetovou společnost, kterou si přál jeho přítel Benjamin Buford přezdívaný „Bubba“. Zemřel ve válce a jeho sen byl být kapitánem na lodi, co chytá krevety, tento sen mu Forrest nakonec splnil a díky úspěšnosti společnosti rovný podíl z výdajů poslal jeho rodině. Lieutenant Dan Taylor přezdívaný také jako „Poručík Dan“ byl jeho nejbližším přítelem hned po Bubbově smrti a také s ním vlastnil krevetovou společnost. Nakonec se ukáže, že Jenny má dítě s Forrestem, a umírá krátce po svatbě z neznámého důvodu (měla HIV, v té době ta nemoc byla nová a nikdo nevěděl, co to je) a přenechá mladého Forresta juniora (své dítě) s jeho otcem Forrestem. Forrest Gump poukazuje přibližně na 30. léta americké historie. Fakt, že problémy Ameriky v letech 1960–1980 zahrnují například drogy a válku ve Vietnamu jsou představené očima lehce myslícího Forresta. Nicméně Forrest vyčnívá z vysoce sentimentálního hollywoodského kina, kde nejvíce důležité historické nebo sociální problémy jsou většinou prezentovány jako prvky pohádek se šťastnými konci. Film ukazuje různé sociální problémy amerického života tehdejší doby. Nejvíce se tam ukazuje průměrná třída, život obyčejných lidí. Zobrazuje to rasové problémy – to jak černí lidé bojovali za svá práva. Také se to dotýká problémů s pohlavím – Jenny žila v ubytovně pro děvčata a Forrest ji nemohl navštívit. Politika je také jedno z témat, které ukazuje pravdivé životy lidí jako John F. Kennedy, Lyndon Baines Johnson a Richard Milhous Nixon. Také tu byli známí zpěváci jako Elvis Presley nebo John Lennon. Problémy národností, kulturních norem, lidí na okraji společnosti a jiné jsou zmíněné ve filmu.

Lucie Konečná, 9. třída

Když jsem se doslechla, že se ve škole bude-me dívat na Forresta Gumpa, byla jsem šťastím bez sebe. Tento film se řadí mezi mé nejoblíbenější a to už je co říct, protože jsem ohromný filmový maniak a kritik a na každém filmu najdu alespoň jednu věc, která se mi nelíbí. Forrest Gump je jeden z těch, ke kterým nemám výtku. Poprvé mi ho ukázal můj tatínek. Ze začátku se mi to vůbec nelíbilo. V tu dobu jsem byla ještě poměrně malá, takže jsem to brala tak, že je to film jako každý druhý. S postavou, která je hloupá a příběh vypráví o životě. Také už teď chápou všechny vtipy a úryvky, které říká „paní Gumpová“. Za mě má tento film všechno, co by pořádný film obsahovat měl. Poučení, humor, romantiku, pocit strachu, smutku a štěstí, a co hlavně! Pořádného herce v hlavní roli. Tom Hanks je naprosto úžasný herec. Dokázal se do role Forresta úžasně vžít a jeho herecký výkon byl perfektní. Myslím si, že dobře zhraná role dodává tak 60 % požitku z filmu. Přece jenom, když někde „hraje“ někdo, kdo to neumí podat, tak mu to hraní člověk nevěří. To je podle mého úsudku důležité! Když to umí herec podat a vžít se do role, tak je to cítit a máte potom pocit, že jeho příběh průběhem filmu prožíváte s ním. Všechny slzy, úsměvy, slova. Za mě si tenhle film zaslouží všechny úspěchy, který shrábnul, protože je to úžasný příběh se spoustou vtipů, hlášek, událostí a zápletek. Tomuto filmu dávám 10 z 10, protože mě dokáže i po desáté nadchnout, rozesmát i rozbřečet.

Štěpánka Rančáková, 9. třída

Film Forrest Gump mě hned po pár vteřinách sledování překvapil. Vždycky jsem si myslela, že je především o válce. Stačil však pohled na poletující pírkó a došlo mi, že to asi nebude tak úplně, jak si myslím. Miluju filmy a celkově příběhy, které v sobě skrývají něco z historie, takže zrovna Forrest mě opravdu zaujal. Jen jeho jméno odkazující na válku Severu proti Jihu, prostě nevím, co dodat. Setkal se s mnoha historickými osobnostmi a byl třeba u vloupání do hotelu Watergate, což je stále jednou z největších kauz v historii. Setkal se se třemi prezidenty a přitom si jejich přítomnost téměř neuvědomoval. Ve filmu je také vidět zrovnaprávnění černochů, změny myšlení lidí, válka ve Vietnamu nebo třeba jen „vznik“ obyčejného smajlíka. Strašně se mi také líbí jeho přístup k přátelství. Kdyby takový jako on byli všichni lidé. Přítel je pro něj přítel a žádné vedlejší okolnosti to nemohou změnit. Ze začátku, jak nastupuje do autobusu, je strašně vidět taková ta povýšenost lidí nad ty, co jsou něčím odlišní, a přitom zrovna Forrest mi osobně přijde normální. Myslím, že nezáleželo na velikosti IQ, stejně člověku pomůže maximálně v nějakých logických úlohách. Pokud jde o mě, hodnotím

spíš takovou tu sociální inteligenci a té má hlavní hrdina na rozdávání (i když ji on sám cíleně neovládá). Naprosto úžasná mi přišla myšlenka, kterou si celý film z mého pohledu nese. To, že člověk neví, jak má něco dělat, přece neznamena, že se to nemůže časem naučit a věnovat se tomu. Forrest toho neví hodně, ale to mi mnohdy přijde jako výhoda. Nebere si urážky nijak osobně a nehodnotí lidi podle vzhledu. Na všem tak nevědomě dokáže najít něco hezkého, prostě ho asi obdivuju. Normálně si na filmech hledám postavu, se kterou bych se mohla ztotožnit, ale tady mi sedla ta myšlenka. Zdá se mi, že film odkazuje hodně na chování lidí, ukazuje pravdu. Lidé tam jsou často arogantní a je vidět, jak se přidávají do pomyslných stád. Když se někdo oddělí, nejdříve si myslí, že je divný, jiný, ale pak když vidí, jak mu to vychází, přidají se. Na filmu se mi nejvíce líbily takové ty pomyslné vtipy, jako například ta firma přes ovoce, ze které byl vlastně Apple. Prostě zkrátka je to úžasný film a jeho zhlédnutí rozhodně nebylo jen ztrátou času.

Nikola Lhotáková, 9. třída

Stulíkova knihovna má novou beletrii

Ve školním roce 2015/16 se naše škola zapojila do projektu MŠMT Výzva 56 – Čtenářské dílny jako prostor ke zkvalitnění čtenářství a čtenářské gramotnosti.

Díky tomuto projektu jsme obnovili beletrii pro děti a mládež ve Stulíkově knihovně a žáci naší školní knihovny aktivně využívají. Velice nás potěšilo, že již v prvním školním týdnu tohoto školního roku se dokonce chlapci z 6. třídy zajímají o to, kdy bude knihovna otevřena. V rámci čtenářských dílen probíhají po celý školní rok různé aktivity a jednu zdařilou reflexi přečteného spojenou s vrstevnickým sdílením si můžete přečíst.

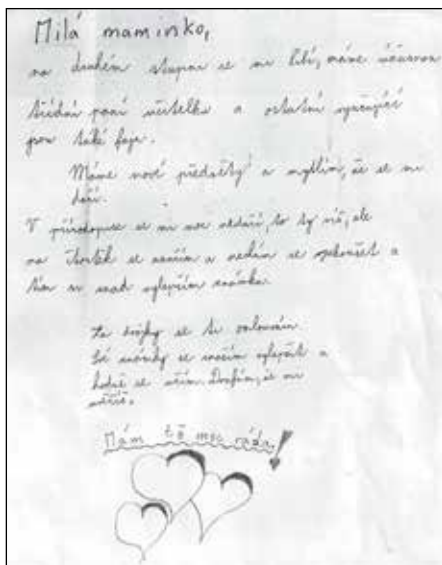
Hunger Games: Aréna smrti

Hodnocení: Vím, že se zase opakuji, ale musím to říct! Tohle byla zatím ta nejlepší knížka, kterou jsem kdy četla. Zdá se mi, že čím víc čtu, tím víc mě to baví a tím víc nacházím lepší a lepší knížky. Také musím říct, že jsem se přesvědčila o tom, že se radši nejdříve kouknu na film a až potom čtu. Líbí se mi, že si při čtení můžu dosazovat scény, které si pamatuji z filmu. Potom je to pro mě celé takové záživnější. Také se mi líbilo, že jsem teď opravdu věděla, jak se hlavní postava cítila v určitých chvílích. Ne že by to Jennifer Lawrence (herečka a zároveň hlavní postava ve filmu) neuměla prodat, ale to, co bylo v knize, bylo nezaměnitelné! Pořád se mi nemohu rozhodnout, jestli byl lepší film, nebo knížka. Na tento úsudek je ale nejspíš moc brzy, protože hodlám knížku přečíst alespoň ještě třikrát.

Štěpánka Rančáková, 9. třída

Zprávy ze základní a mateřské školy

První rok třídní učitelky

V minulém školním roce jsem dostala své první třídnictví a můj nejmilejší zážitek je spojen právě s tímto úkolem. Když se blížily mé první rodičovské schůzky v roli třídního učitele, tak jsem se obávala, asi jako každý začínající učitel. Děti dostaly ode mne úkol, aby napsaly svým rodičům krátký vzkaz, kde by zhodnotily své dosavadní počínání. Měly se zaměřit na to, jak se jim na druhém stupni líbí, jaké předměty jsou jejich oblíbené, ale zároveň se mohly svěřit ohledně svých obav. Poté dopisy uložily do lavic. Do týž lavic si v odpoledních hodinách sedli jejich rodiče. Ke konci schůzek jsem je požádala, aby dopisy z lavic vyndali a přečetli si je. Na oplátku za snahu dětí jsem poprosila rodiče, zda by mohli na dopisy odpovědět. A všichni tak učinili. Pro mne, z pohledu učitele, to byl velký zážitek. Někteří rodiče měli i slzy v očích. Jednalo se o vzájemné sdílení a posílení vazby mezi rodiči, dětmi a školou. V tu chvíli jsem věděla, že dělám svou práci dobře.

Mgr. Kateřina Hyblerová, třídní učitel 7. třídy

Třídnické hodiny přispívají k budování důvěry

O bezpečném klimatu ve školách slyšíme z médií velmi často. Klima školy je utvářeno několika aspekty, např. lokalitou školy, materiálním zabezpečením školy, společenským prostředím. Do společenského prostředí nepatří pouze pedagogové, žáci, rodiče, vedení školy a provozní personál školy, ale i zaměstnanci školské správy, školní inspekce a obecní zastupitelstva. I naše základní škola se snaží o vytváření podmínek pro bezpečné klima ve škole.

Všichni pedagogové školy procházejí několika školeními v rámci projektu Bezpečné klima v českých školách, kde získávají rady a náměty do třídnických hodin, jak vhodně komunikovat s žáky apod. Dobré klima se odvíjí již od vztahů žáků ve třídě, proto se vedení školy rozhodlo od letošního školního roku zavést v každém ročníku třídnické hodiny, které vede třídní učitel. Smyslem těchto hodin je vytvoření nejen dobrých vztahů mezi žáky, ale i mezi třídním učitelem a žákem. Navázání kontaktu s žáky je pro třídního učitele na prvním stupni ZŠ jednodušší, protože má dostatek prostoru pro řešení nežádoucího chování. Kdykoli se objeví konflikt nebo má někdo trápení, může se skupinou ihned pracovat, jelikož je s žáky v každodenním kontaktu. V běžných vyučovacích hodinách na druhém stupni ZŠ nemá třídní učitel dostatek prostoru pro poznání žáků. Žáci mnohdy nemohou sdělovat své křivdy a trápení,

protože by to narušovalo výuku. Málokterý žák si po hodině řekne, že by se měl za třídního učitelkou zastavit a povypřávit jí o svém trápení, jelikož někteří vyučující nedávají žákům dostatek podnětů k tomu, že jim na nich záleží a chtějí s žáky sdílet jejich trápení. Proto se stává, že se na problém přijde později. Smysluplně vedené třídnické hodiny přispívají k předcházení konfliktů mezi žáky, případně i rychlejšímu řešení již vzniklého problému a z hlediska prevence rizikového chování jsou ve školách velmi důležité. Díky včasnému zjištění nežádoucího chování se může třídní učitel obrátit na školního metodika prevence patologických jevů a společně začít vše řešit. V těžších případech je k řešení přizván i někdo „zvenčí“, např. okresní metodik prevence při PPP, pracovníci z OSPOD či zaměstnanci Centra primární prevence Semiramis. Tyto organizace jsou pro školu velmi cennými partnery a oporou při řešení jakékoli situace. Během třídnických hodin má třídní učitel dostatek časového prostoru k poznání svých žáků a navázání kontaktu. Lépe žákům může dát najevo svůj zájem o ně, vcítit se do nich. V rámci těchto hodin může také učit žáky vyhledávat na svých spolužácích jejich kladů a učit je oceňovat se navzájem. Optimisticky vedené třídnické hodiny působí pozitivně na vytváření důvěry, a tedy i bezpečí ve třídě, potažmo i škole.

Barbora Olejarčíková,
školní metodika prevence

INSPEKČNÍ ZPRÁVA ZŠ navštívili na podzim loňského školního roku pracovníci ČŠI Královéhradeckého kraje a tento fakt nás dovedl k myšlence napsat vlastní inspekční zprávu. Po prostudování oficiální zprávy jsme se rozhodli pro zkrácenou verzi, ale se všemi potřebnými údaji, na kterých jsme si procvičili pravopisná pravidla.

Žáci 8. třídy

Zprávy ze základní a mateřské školy

Úspěšné básníčky

V minulém čísle Kopidlenských listů jste si mohli přečíst článek „Mladí umělci“, který vás seznámil s úspěchem žáků základní školy ve výtvarné a literární soutěži vyhlášené Okresním mysliveckým spolkem Jičín a nazvané „Moje toulky přírodou“. Nejlepší práce byly zaslány do celostátního kola, v němž porota v kategorii poezie vybírala ze 117 básní. Žákyně naší školy dosáhly opět velice pěkného úspěchu. Eliška Novotná (3. třída) se umístila na 7. místě a Anička Červinková (4. A) získala 8. místo. Upřímně gratulujeme. Jejich tvorbu si můžete přečíst v následujících řádcích.

Myslivec

Eliška Novotná

*Mysliveček byl by rád
se zvířátky kamarád.
Nemusejí se ho bát,
má je přece velmi rád.
Nechce, aby měla hlad,
chodí ke krmelci zakládat.
Potom si jde ke krmítku,
dá tam zrní pro ptačí hlídku.
Posadí se na posedu
a kouká na srnečka neposedu.
Rozhlíží se po lese,
je tam krásně, těšte se.*

Vyrazíme do lesa

Anička Červinková

*Vyrazíme do lesa, bažina tam už klesá!
Veverka sedí, zajíc někam hledí.
Datel stromy léčí, kanec zase klečí.
My si je fotíme a také kreslíme.
Nosíme krmení pro daňky a jeleny.
Velmi si jich vážíme, maliny si trháme.
Na smrku jsou šišky, rostou tam též lišky.
Máme košík plný hub, alespoň tady nelítá sup.
Motýl v lese létá, je tam celá léta.
Musíme se chovat tiše, každý si z nás píše,
že jsou krásní, roztomilí, vodu také někdy pijí.
Zítra se sem vrátíme, novou zvěř tak poznáme.*

Mgr. Jitka Koutníková

Nový školní rok v MŠ Kopidlnu

Ve školním roce 2018/2019 bude navštěvovat mateřskou školu 66 dětí ve věkovém složení 2–7 let. V první třídě „Žabiček“ je 16 dětí společně s paní učitelkou Bc. Andreou Menclovou. Třída „Sluníček“ s počtem 23 dětí má na starosti vedoucí učitelka Bc. Radka Černovská a Ilona Ondráčková. Třída předškoláků „Stonožky“ zahájila nový školní rok pod vedením paní učitelky Aleny Matlasové a Anety Šourkové. Ve třídě je 28 dětí. Na pomoc učitelkám i dětem je v mateřské škole pomocný výchovný pracovník a asistent pedagoga. Po celý školní rok budeme pokračovat v těchto projektech:

Celé Česko čte dětem – Pravidelné 20minutové předčítání dětem má obrovský význam pro rozvoj jejich emocionálního zdraví, rozvoj paměti, představitivosti a také učí myšlení. Zapojením do kampaně chceme dětem doplňovat domácí čtení a bohužel některým i nahrazovat. Dětem, kterým doma nikdo nečte, můžeme poskytnout příležitost ke každodennímu kontaktu s psaným slovem. Čtení je osvědčený způsob, jak vzbudit u dětí zájem o knihy a vychovat z nich budoucí čtenáře. Do kampaně aktivně zapojujeme rodiče, prarodiče i širokou veřejnost. V loňském školním roce se nám skvěle

osvědčila spolupráce se základní školou.

Svět nekončí za vratky, cvičíme se zvířátky – Realizací projektu, který připravila Česká obec sokolská pod záštitou MŠMT, budeme u dětí podporovat zájem o aktivní sportování, povedeme je k týmové spolupráci, radosti ze splněných úkolů jak u jednotlivců, tak ve skupině.

Pestrá strava – bez zbytečné chemie – Projekt vznikl s cílem vytvářet správné stravovací návyky u dětí v dětském věku. Zaměřuje se především na používání surovin a potravin bez zbytečné chemie. Děti aktivně zapojujeme do procesu přípravy pokrmů a představujeme jim pro ně mnohdy netypické potraviny a suroviny, ze kterých lze vyrobit chutnou a zdravou svačinu. Během realizace jídel děti poučíme o významu zdravého stravování, o významu a funkci jednotlivých živin či o složení potravin.

Během celého školního roku budeme rozvíjet spoustu aktivit. Čekají nás divadla, výlety, společné akce s rodiči i veřejností. Nově nás od podzimu čeká plavecký výcvik ve sportovním areálu Jičín, v zimě podruhé lyžařská školička na Máchovce v Nové Pace.

Kolektiv MŠ

Přírodovědný kroužek, novinka letošního školního roku

Od počátku letošního školního roku 2018/2019 ZŠ Kopidlnu poprvé nabízí přírodovědné kroužky pro žáky 2. stupně, 1. stupně i budoucí žáčky – děti z mateřské školy. Přírodovědný kroužek pro žáky druhého stupně je zaměřen dle zájmu žáků převážně na chemická „bádání“. Žáci pod vedením vedoucí kroužku provádí jednoduché působivé a efektivní chemické pokusy. Žáci mají tak možnost tímto poutavým způsobem poznávat chemii zábavnou formou.

Mladší žáci školy – žáci prvního stupně a děti z mateřské školy – „bádají“ převážně biologicky. Na kroužku zábavnou formou prostřednictvím aktivit a her poznávají přírodu – zejména zvláště chráněné druhy obratlovců i bezobratlých živočichů. Tyto aktivity mají žáci doplněné ukázkami chemických pokusů, které si pro ně připravuje a provádí vedoucí kroužku. Chemické pokusy se zcela bezpečnými materiály mohou provádět sami, např. Hra na zloděje a policajty (Dak-

tyloskopie), Výroba slizu, Nenech Newtonské kapaliny apod., nechte se překvapit!

Od jara, jakmile nám dovolí počasí, budeme v rámci kroužku také chodit do terénu. V přírodě budeme sledovat, jak se příroda postupně „budí“ do jara – zejména rostliny (jarní aspekt), ale i živočichové, zejména ti drobní – bezobratlí. Kromě poznávání rostlin a živočichů ve volné přírodě máme nachystané také různé hry a aktivity, které se dobře hrají v přírodě a díky nimž se zábavnou formou opět dozvíme něco nového o přírodě a její ochraně. Kromě výše uvedeného je možno v případě zájmu žáků prvního i druhého stupně ještě mikroskopování rostlinných a živočišných buněk, popř. dalších trvalých či na místě připravených preparátů. Dále přírodovědné soutěžení ve skupinkách, a na závěr školního roku v případě zájmu dětí „Přírodovědné spaní ve škole“ a „Cesta přírodou za pokladem“.

Mgr. Hana Zyková, vedoucí kroužku

Zprávy ze zahradnické školy

Pár slov k výročí zahradnické školy

Střední zahradnická škola slaví v letošním roce několik významných mezníků své historie. V první řadě si připomíná 70 let svého působení zde v Kopidlně, kdy se stala jeho součástí. Součástí historie, současnosti i budoucnosti města. Všichni si uvědomujeme, že zahradnická škola ke Kopidlnu patří, a i když se dnes stále mluví o optimalizaci školství v Královéhradeckém kraji, i když víme, že počet žáků nastupujících do středních škol ubývá a školy přibývají, i když existují a vznikají stále nové koncepty školství a podmínky pro výuku se neustále mění,

jsme přesvědčeni, že zahradnická škola a město Kopidlno zůstávají neoddělitelné.

V letošním roce se po dvou letech stagnace opět projevil zvýšený zájem žáků o studium zahradnictví a rybářství. Do školy nově nastupuje dvojnásobek žáků než v předchozích letech, což nás velice těší. Příjímací řízení není ještě ukončeno, nové žáky do zahradnických a rybářských oborů stále přijímáme až do konce září.

Ráda bych touto cestou vyslovila uznání a poděkování našim pedagogům i provozním zaměstnancům za práci pro školu a je-

jich nasazení, díky kterému můžeme pro naše žáky vytvářet příjemné a inspirativní prostředí pro studium, každoročně pořádat Kopidlenský kvítek – Mistrovství České republiky v zahradnickém oboru a slavit úspěchy v nejvýznamnějších republikových zahradnických soutěžích. Díky nim naše škola stále žije a stále se v ní něco děje.

Přeji našim zaměstnancům hodně spokojenosti v osobním životě a úspěšný školní rok 2018/2019.

Ing. Lenka Nosková, ředitelka Střední školy zahradnické Kopidlno

Svět květin se zvířátky i ochutnávkou

17.–18. srpna proběhla v Trutnově – Horním Starém Městě výstava Svět květin. Už podruhé jsem jsem tu byla propagovat Střední školu zahradnickou Kopidlno. Letošní rok byla expozice jiná a zajímavější. Kromě květinových aranžmá návštěvníci ochutnávali rajčata od zahradníka z Tatobit a obdivovali nazdobené lahve od vína. Nejvíce se lidem líbil z mechu vytvořený beránek a zajíc, které jsem dělala letos na Velikonoce. Zájemci si mohli pod naším vedením také uvázat kytky.

Expozici doplnila miniatura kapličky sv. Vavřínce na Sněžce. Zapůjčili nám ji z Parku miniatur památek Dolního Slezska Kowary, se kterým škola dlouhodobě spolupracuje.

Aneta Žitná, 3. ročník, studijní obor Zahradnictví

Zprávy ze zahradnické školy

Pozvánka na 25. Kopidlenský kvítek

Když v roce 1993 probíhal 1. Kopidlenský kvítek, nikdo nepředpokládal, že se zakládá nová tradice, která Kopidlnu proslaví široko daleko. V loňském roce, kdy probíhala rekonstrukce elektroinstalace na zámku, byla výstava ochuzena o floristickou část. Letos se však Kvítek vrací zpět v plném rozsahu. Dovolte mi tedy opět vás pozvat, tentokrát v sobotu 13. října od 9.00 do 17.00 hodin do areálu školy na prodejní výstavu. Po slavnostním zahájení v 9.30 si můžete ve sportovní hale prohlédnout uvázané kytice soutěžících žáků při Mistrovství ČR nebo zhlédnout doprovodný program. Těšit se můžete i na vyzdobené zámecké místnosti, nápadité floristické dekorace, spoustu zahradnických a řemeslných výrobků a výpěstků, rybářský nebo myslivecký trenažér a samozřejmě již tradiční kopidlenský řízek.

Ing. Lenka Nosková, ředitelka Střední školy
zahradnické Kopidlna

Foto archiv školy

Mistrovství České republiky v zahradnickém oboru.

Z deníku praxe Davida Procházky

V lednu 2018 probíhala rekultivace na rybníku Kolčánek, který se nachází v hlubokých lesích poblíž Dětenic. Průběh:

- 1) Prořezání roští, rákosů a náletů
- 2) Pokácení překážejících stromů
- 3) Stromy se nařezaly na tzv. „metry“ určené k prodeji

- 4) Metry se rozštípaly na čtvrtky
- 5) Vše se následně naložilo na traktor a odvezlo

Co je to rekultivace? Rekultivace znamená obnovení vodní plochy. Spočívá v odstranění všech porostů a stromů, vyhrnutí bahna

a okrajů rybníka a následném opravení, popř. vybudování hrází. Použité nářadí: motorová pila, křovinořez, sekera, ruční pilka, klíny, ochranné pomůcky a gumáky.

David Procházka, 3. ročník,
studijní obor Rybářství
Foto Josef Hliněný

Zprávy ze zahradnické školy

Zahradnické škole bylo sedmdesát

Druhou červnovou sobotu ožila zahradnická škola nebývalým ruchem. Společně jsme oslavili 125. výročí založení školy v Chrudimi a zároveň 70. výročí jejího přestěhování do Kopidlna.

Již v pátek proběhlo za účasti významných hostů, zástupců Královéhradeckého kraje, zahradnických škol a spolupracujících firem z celého Česka přestřižení pásky a škola byla po rekonstrukci elektroinstalace slavnostně

otevřena. Byl také zasazen nový červenolistý buk místo stromu, který podlehl v říjnu 2017 vichřici.

V sobotu program pokračoval setkáním absolventů. V areálu školy se potkávali bývalí studenti školy se svými pedagogy a mistry a zavzpomínali na léta strávená na této škole. A nejen to. Účastníci akce, kterých bylo téměř 400, si prošli zámek, poseděli ve školních lavicích, listovali starými kronikami a na památku se mohli nechat vyfotogra-

fovat. Společně vytvořili živý obraz z květin a samozřejmě se občerstvili tradičním kopidlenským řízkem.

A protože počasí přálo, odcházeli všichni spokojeni, poté, co škole popřáli mnoho úspěchů a hodně žáků zapálených pro svůj obor.

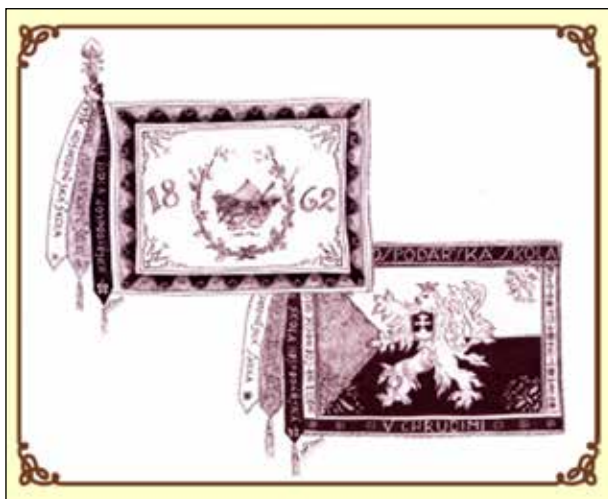
Ludmila Šulcová (zástupkyně ředitelky školy) a Dana Benešová (učitelka českého jazyka a literatury)

Historie zahradnické školy v Kopidlně (1. část)

Na úvod mi dovolu krátké odbočení k historii zemědělského školství v Čechách, z něhož vychází i historie naší školy.

Před rokem 1848 v Čechách žádné systematické zemědělské školství neexistovalo. Primitivní výrobní technika a primitivní technologie při extenzivní formě hospodaření se po celý středověk přenášely z otce na syna, z generace na generaci, aniž by vyžadovaly základní teoretické nebo praktické vzdělání. V 18. století byly sice nějaké pokusy o vzdělávání, ale školy nebo ústavy podporované osvětlenou šlechtou, které vznikly, neměly dlouhodobé trvání. Největší význam mělo vzdělávání budoucích kantorů a kněží, jimž bylo doporučováno navštěvovat přednášky polního hospodářství na Karlo-Ferdinandově univerzitě v Praze. Tito lidé pak přenášeli své znalosti na vesnice a byli nositeli rozvoje především ovocnářství, včelařství a zelinářství. Jak to známe z knih o národním obrození.

Zlom přineslo zrušení roboty v roce 1848 a rozvoj průmyslu, jež se odrazily i v rozvoji zemědělství. V roce 1862 vznikly v Čechách Německá rolnická škola v Děčíně-Libverdě,

Česká jednoletá rolnická škola v Opočně a také Hospodářská škola v Chrudimi. Na to reagoval státní systém vydáním základního školského zákona upravujícího elementární školství v Rakousku, který jako první popisuje školství jako soustavu škol různých stupňů. Tento systém se v průběhu staletí různě modifikoval až do dnešní podoby.

Vznik Hospodářské školy v Chrudimi v roce 1862 je pro zahradnickou v Kopidlně

ně zásadní. Tato škola má nejstarší zemědělskou tradici v ČR a dnes ji známe pod názvem Střední škola zemědělská a Vyšší odborná škola Chrudim. Od roku 1882 organizovala tato škola mimo jiné také zahradnické kurzy. Byly určené učitelům obecných škol, cestářům, hlídačům a „ošetřovatelům ovocného stromoví vůbec“, později i pro učitelky měšťanských škol.

Zasloužil se o to především František Vohralík. Zabýval se pěstováním ovoce, zkoušením vhodných odrůd do chrudimské oblasti, využitkováním ovoce, štěpováním, pěstováním květin, růží, zeleniny, jahodníku, množením a šlechtěním. V roce 1889 podal podnět kuratoriu hospodářské školy, aby byla zřízena specializovaná škola, která by poskytla systematické zahradnické vzdělání mládeži. To se mu po třech letech splnilo. 1. listopadu 1892 byla otevřena škola zahradnická, dnešní škola v Kopidlně.

V dalším díle se dozvíte, proč jsme tak smělí tvrdit, že škola v Chrudimi je naší zakládající školou.

Ing. Ludmila Šulcová, zástupkyně ředitelky školy, Střední škola zahradnická Kopidlno

Kauza rodiny Vaňkových jako detektivní pátrání...

V článku o lékárně v Kopidlně vzpomněl pan PharmDr. Jaroslav Holec rodiny Vaňkových, jako symbol lékárenství v našem městečku. Rozhodli jsme se zapátrat a sehnat o rodině Vaňkových co nejvíce informací. Ze vzpomínek p. doc. Karla Štefka jsme na začátku věděli pouze toto:

Lékárna města Kopidlno

Byla umístěna v jednopatrovém domě na severní straně kopidlenkého náměstí, vpravo od rohového domu paní Hrbkové. Dále ve frontě byl dům pana řídícího Holana, krejčího p. J. Slámy a na druhém rohu do silnice na Jičín dům slečny Kamily Smolíkové.

PhMr. Josef Vaněk – Vysoký, respekt budící muž. V městě se těšil všeobecné úctě. Ze zpráv pamětníků je známo, že hrával v Kopidlně ochotnické divadlo.

Manželka – jistý čas vedla vlastní drogerii nad náměstím, na kraji Husovy ulice vlevo.

Dcera PhMr. Eva Vaňková – Byla výborná ochotnická herečka, hrála významné divadelní role v ochotnickém spolku v Kopidlně. Pracovně působila v 50. letech v Kopidlně jako lékárnice. Provdaná Fenyvešová – manžel ze severních Čech. Zemřela v Chebu, kam se z Kopidlno odstěhovala na konci tisíciletí, se svojí dcerou Lídou.

Syn PhMr. Čestmír Vaněk – V mládí byl v Kopidlně činný v Junáku. Profesně byl zaměstnán v nemocniční lékárně Fakultní nemocnice v Hradci Králové. Se svojí druhou manželkou pěstoval do svého vysokého věku pěší turistiku.

Dcera Lydie Vaňková – Zaměstnání ani její pobyt a pohyb během života mi nejsou známy. Zemřela?

Pan dr. J. Holec nám dal několik tipů na osoby, které by mohly dobu působení rodiny Vaňkových v Kopidlně pamatovat. Mezi jinými to byl pan Pavel Doktor. V e-mailu ze dne 25. 8. 2017 jsem mu napsal:

Od pana lékárníka Jar. Holce jsem na Tebe dostal tip, že bys mohl mít nějaké informace o rodině Vaňkových, kteří působili mnoho let v kopidlenké lékárně. Prý je dobře znala Tvá babička, paní Věra Doktorová. Magistr Holec nás odkázal ještě na pana Jaroše a Tomička. Děkuji Ti za jakoukoliv pomoc a zprávu. O. Suchoradský

Poté se mezi námi rozběhla bohatá e-mailová korespondence, bohužel dlouho s nulovým výsledkem. Babička pana Doktora Věra již zemřela a od zmíněných pánů se nic zvláštního nedozvěděl. Už jsme chtěli svoje pátrání zastavit a snahy po hledání vzdát. Bylo dobře, že jsme to neudělali. Pavlovi se komunikací s dalšími občany Kopidlno přece jen nějaké informace podařilo získat. Dne 9. 10. 2017 od něho došel tento e-mail, který všechno změnil:

Podařilo se mně vypátrat, že pan lékárník Vaněk

Pavel Doktor

Fotografie ochotníků je ze hry Gabriely Preisové: Její pastorkyňa, která se v Kopidlně hrála na začátku 40. let. Vzadu zleva: pí Šimůnková, sl. Voslová, P. Vosel (rychtář), pí Kořínková (Kostelníčka, matka malíře a houslisty V. Kořínka), pí Jodasová (matka J. Jodase – člena zahraniční vojenské jednotky), P. Tomiška (kadeřník a maskér), pí Šípková, p. Beran (nápopěda).

Sedící uprostřed: Vladimír Čechák (švec), sl. PhMr. Eva Vaňková (v roli Jenufy), pan J. Tuček, ???

Sedící vpředu: ???, sl. Lydie Vaňková, ???, až na konci Karel Štefek.

*měl údajně pouze jednu dceru a tou byla Eva. Lída byla její dcera, ročník narození asi rok 1949. Budu dále hledat podrobnosti. Koordinátor jejich školní třídy na škole v Kopidlně má být údajně pan Pěnička. Od Jirky Formana mám nějaký e-mail, údajně je na dceru paní Evy Vaňkové – Lídu. Nezkoušel jsem ji kontaktovat. Pokud to chcete zkusit, tak ten e-mail je tento: ***.*

Na tento e-mail jsem hned tentýž den večer napsal:

Obrácím se na Vás za redakční radu místních novin Kopidlenké listy v Kopidlně. Mapujeme historii kopidlenké lékárny. Přitom jsme narazili na skutečnost, že v této lékárně po významnou dobu působili příslušníci rodiny Vaňkových. Nemohla byste nám podat informaci o tom, zda něco víte o této jejich přítomnosti, a zdokumentovat jména příslušníků rodiny, kteří u nás v Kopidlně působili?

A už druhý den mi přišla po internetu tato odpověď:

Váš mail mi udělal velkou radost, děkuji!!!

Napišu Vám v dohledné době, cokoli budete chtít vědět, a s potěšením. Jsem vnučka PhMr. Josefa Vaňka, který lékárnu po první světové válce koupil, k ní i drogerii, a splácel to vše až do padesátých let, kdy mu to vše znárodnili. Přesto zde působil až do smrti, protože Kopidlnu miloval. V lékárně pracoval on i jeho dcera, moje maminka, která pro neudržitelnost situace nakonec Kopidlnu opustila a zakotvila i se mnou v Chebu. Babička prodávala v té drogerii, která byla v Husově ulici, tehdy č. p. 166. Tam jsem se já i narodila. Kromě mne je spousta vzpomínek u mé tety a strýčka, to jsou děti mého dědečka, které žijí v pozhnaném věku 88 a 92 let a jsem s nimi ve spojení.

Historie naší rodiny je dobře zmapovaná a jsem schopna Vám popsat i krásnou společnost přátel,

kterí se každou sobotu večer scházeli v 50., 60. letech v restauraci na náměstí (Radnice), kde (v oblecích!) hráli mariáš a kulečník. Nebo ochotnický divadelní spolek. Panečku, tolik talentů by na malém městě skutečně nikdo nečekal... Ale to už jistě zachyceno máte... To jen moje vzpomínky, ... dodnes vidím, jak se u nás v kuchyni žehlily kostýmy, a ta vůně šminnek... a samozřejmě, vůně lékárny. To nelze nikdy zapomenout.

Pokud mi tedy dáte chvilku času, pošlu Vám údaje o lékárně, dědečkovi a mamince.

S pozdravem Ludmila Drsková, roz. Vaňková

Email doplnil a opravil informace získané Pavlem Doktorem v Kopidlně. Na zprávu o odezvě paní Lídy reagoval 11. 10. 2017 pan Pavel Doktor takto:

Je to paráda, že má paní Lída své historické záznaky. Právě jsem Vám chtěl psát, že se situace mění každým okamžikem. Byl jsem na matrice. Lékárník a drogist Josef Vaněk, Husova 166, nar. 18. 3. 1890 v Kelci-Bělci. Úmrtí nevedeno. 2. 8. 1919 se oženil s Františkou Novákovou z Prahy. Z manželství se narodil syn – Čestmír, nar. 27. 1. 1925. Úmrtí nevedeno. Jeho dcera Eva nar. 2. 4. 1948. O její dceři Lídě tam není nic nalezeno.

Pěkně se to zamotalo. A ta zasláná fotka je Čestmír, otec Evy? Pátrám dál, i po dalších lékárních působících v Kopidlně.

Na doporučení pana dr. J. Holce se nám 18. 10. 2017 ozval e-mailem další pamětník a poučený informátor o životě rodiny Vaňkových, pan Dr. Petr Dejmeš z Chebu:

Piši několik vzpomínek na Mgr. Vaňkovou. S paní magistrou jsem se seznámil v r. 1982, když jsem na-

pokračování na straně 30

pokračování ze strany 29

stoupil do práce po ukončení Farmaceutické fakulty UK do lékárny 030202 v Chebu na náměstí Krále Jiřího z Poděbrad. Tehdy byla paní magistra ještě plná sil a mírného optimismu a svými velmi decentními připomínkami a radami mně pomáhala stát se opravdovým lékárníkem, protože škola nás vybavila sice spoustou teoretických znalostí, ale praktický život „za tárou“ je kapku odlišný od teorie. Často vzpomínala na své lékárnické začátky v rodinné lékárně v Kopidlně a velmi smutně a nostalgicky nám vyprávěla o znárodnění jejich lékárny. Tehdy prý přišel komunisty dosazený správce, veškeré mramorové police a táry nechal rozbít a místo nich byla lékárna „zmodernizována“ sedivým, umakartovým a unifikovaným nábytkem, dle představ tehdejších „novátorů“. Stejný osud postihl jejich lékárenské stojatky a další vybavení lékárny. Milostivě si mohli do státu odkoupit(!) své nejcennější ručně malované a velmi staré stojatky na léčivé látky. Vše ostatní bylo rozbito a vyhozeno. Dost smutné, že? Po několika letech společného působení v chebské lékárně se u paní magistry začalo projevovat její artritické onemocnění kloubů, zejména na rukou. Víceméně přestala pracovat s pacienty a věnovala se jen administrativním činnostem, jako je retaxace receptů, objednávání léčiv atd. Po čase odešla z lékárny úplně, ale protože znala perfektně německy a jako málokdo ovládala čtení ve švabachu, začala pracovat v Okresním chebském muzeu, na překladu textů právě psaných německým švabachem. Z této doby na ni mám ještě jednu zajímavou vzpomínku. Při rekonstrukci budovy Chebského muzea byly pod dřevěnou podlahou objeveny velmi staré receptáře, na přípravu „záračného“ léku, tzv. Chebského Mithridatu. Spolu s paní magistrkou jsme, díky jejím znalostem, recepturu prostudovali a výstupem potom byla úspěšná přednáška na Symposiu Dějin farmacie v Českých Budějovicích, právě o tomto záračném likéru připravovaném v Chebském klášteře, který patřil řádu Klarisek. Nedávno na toto téma publikoval Dr. Petr Palouš, bývalý chebský okresní lékárník, článek v Časopisu českých lékárníků. Bohužel mám dojem, že paní magistrku tam vůbec neuváděl jako spoluautora. To se ale stává... Když jsem po „sametové revoluci“ odešel z Chebu, nějakou dobu jsme si s paní magistrkou ještě dopisovali, ale její zdravotní stav se i díky chladné, kamené budově muzea, kde pracovala, rapidně zhoršoval. Pamatuji se ještě na jeden její poslední výrok: Pane doktore, že bude mé stáří hrozné, to jsem čekala, ale že to bude tak strašné, to jsem si ani nedovedla představit.

Před několika lety paní magistra zemřela. Dostal jsem od její dcery, která pracovala také ve zdravotnictví, jako zdravotní laborantka, smuteční oznámení a to je má poslední vzpomínka na paní magistrku Vaňkovou. Byla to opravdová dáma za lékárenskou tárou, a jako takovou si ji budu do své smrti pamatovat.

S přátelským pozdravem Dr. Dejmek Petr, Bezdruce

Mezitím pokračovala velmi čilá e-mailová komunikace s paní Lídou Drskovou, dcerou lékárnice Evy Vaňkové. Na moji adresu došli v textu zpracované vzpomínky na jejího dědečka Josefa Vaňka i maminku Evu Vaňkovou. Dodala nám

Dr. Petr Dejmek

mnoho fotografií, z celého života rodiny. Na spolupráci s ní jsem dne 22. 10. 2017 reagoval takto:

... nepoužiji vše, co mám od Vás, do článku našich Kopidlenkých listů. Ale když vidím Váš zájem a ochotu, tak neodolám využít Vás co nejvíce. Asi před 8 lety jsme získali podobnou ochotnou informatorku, paní Marii Neradovou, která se ve 40. letech vdala a odešla z Kopidlna na sever Čech. Jeli jsme za ní s redaktorem a místostarostou autem až do Mostu. Natočili s ní vzpomínky, které pak vycházely v několika číslech KL po sobě. Její vzpomínání mělo u čtenářů mimořádný ohlas. Nepochybuji, že tomu bude i v případě Vašich vzpomínek na rodinu Vaňkových a jejich drogerii a lékárnu v Kopidlně.

Dobrou noc a znovu moc děkuji.

S pozdravem Olda Suchoradský

Poslala jste mi odpovědi na mé otázky přesně tak, jak jsem potřeboval. Přiznám se, že jsem se při jejich čtení dobře bavil. Máte velký literární talent a ulehčila jste mi práci v tom, že úpravy pro tisk budou jen minimální.

Budu se snažit Vaše vzpomínky v co největší míře zveřejnit. Ale určitě to nebude přímo součástí životopisu Vaší rodiny. Ale spíše jako ukázka společenského života v Kopidlně v oné době.

Dnes dopoledne jsem na poště v doporučeném dopise vrátil Vámi zasláné fotografie. Možná je už zítřka dostanete. Velice děkuji, a pokud si ještě na něco zajímavého z života Kopidlna v 60. letech vzpomenete, ozvěte se nám.

S pozdravem Olda Suchoradský

Následovala odpověď paní Lídy dne 24. 10. 2017:

Děkuji, měl jste se mnou boží trpělivost.

S tím literárním talentem jste možná blíž pravdě, než si myslíte. Něco málo jsem zdědila po babičce. Ta měla velké ambice na literárním poli. Už jsem zmínila Popelku Biliánovou, se kterou se děda JV znal v Praze a musela ji nebo její dcery znát asi i babi. Jednou jsme na staré fotce s dcerou luštily, kdo je kdo (a byla velká pravděpodobnost, že tam jsou obě dcery, a babi jistě).

No a v ní se asi babi zhlédla, začala psát povídky. Sem tam jí něco otiskli, nezachovalo se nám ale z toho nic. Pak přišly jiné starosti, a s psaním byl konec.

Děkuju za všechny čas a námahu, kterou jste věnoval naší rodině.

Vážím si toho moc. Odpusťte, pokud jsem toho na Vás vyhrčila moc, byl to letitý přetlak!

Lída

A o den později přišel ještě další e-mail z Chebu:

Dnes, když kolem poledne cinkl zvonek, běžela jsem jak srnka (a to je co říct) otevřít, a v ruce se mi ocitla velká obálka. Já Vám moc děkuju, je to tak hezky udělaná koláž. Takhle teď nemusím hrabat jak krtek ve všem, co mi život zanechal na památku, když si budu chtít ty nejlepší kousky připomenout. Mám radost.

Pozdravujte prosím pány, které jste jmenoval v přiloženém dopise: pana docenta Štefka si pamatuju podle jména, pan Doktor jako kluk je mladší než já, unikl mé pozornosti. Ale nedávno mi tetinka Lída plakala do telefonu, že si netroufá volat svojí nejlepší kamarádku z Kopidlna Věru Doktorovou, protože se

bojí, že se dozví, že už nežije. Tak to je mi moc líto, že měla pravdu. Ani nevím, jestli jí to říct... já mám paměť na hlasy, a její patří k těm, které se mi vybaví okamžitě – hlubší, klidnější.

Se srdečným pozdravem a velikými díky Lída.

P. S. Jednou se do Kopidlna ještě rozjedu. Zatím nemohu, ale máme tam přinejmenším hrob. A Donátovy jsem neviděla věčnost.

Paní Lída se ještě vrátila k původním poznámkám ze vzpomínek pana doc. K. Štefka, které jsem jí poslal. Napsala k nim:

Dobrý den, manželka JV – vlastní drogerii tedy přesně vzato neměla, byla jejího manžela.

EV – pracovala v lékárně od doby, kdy zavřeli vysoké školy za války, po válce dostudovala a vrátila se, a s výjimkou asi tak 1 roku, kdy se vdala – NA SLOVENSKO – a zase vrátila, tam působila do 1969.

Čestmír – pracoval ve Fakultní nemocnici v Hradci Králové a v Mechanicích, vždy na oddělení Mikrobiologie.

Ludmila – ne Lýdie, prosím, se vdala a jako 20letá odešla z Kopidlna do Hradce Králové, později na Moravu, kde ve Zlíně stále žije.

Fotografie – k těm hromadné nemám připomínku, ty jednotlivé nevidím, ale pokud jsou to ty, které jsem od vás dostala na začátku naší korespondence, tak na nich byl JV a EV.

Mějte se hezky, na shledanou!!!! Lída

Po měsíci, dne 28. 11. 2017, paní Lída Drsková posílá další e-mail:

Dovolíte mi, milý pane Suchoradský, abych se zeptala, jak to vypadá s článkem pro Kopidlenké listy na téma LÉKÁRNA A RODINA VAŇKOVÁ? V posledním vašem mailu mi píšete, že by měl být hotov kolem 25. 11., a tak mi promiňte moji zvědavost, a netrpělivost. Já totiž hnána předvánoční všeobecnou hysterií mám do konce roku už jen malý krůček. Doufám, že se nezlobíte, sama to těžko snáším, když mě někdo tzv. uhání.

S přáním příjemného večera Lída.

Moje odpověď odešla obratem tentýž den, 28. 11. 2017:

Dobrý večer, paní Ludmilo, měl jsem špatné svědomí, směřem k Vám, ale stále jsem si myslel, že jsem Vám slíbil poslat článek k poslednímu listopadu. Jak vidím, tak to bylo o něco dříve. Ale stejně Vaši zvědavost neuspokojím. Po dohodě s panem doc. Štefkem a na požádání redakce KL jsme se rozhodli článek zařadit až v 1. čísle roku 2018. Dříve chceme vytisknout článek pana lékárníka magistra Jaroslava Holce, který měl vyjít už v září, ale tenkrát na jeho prosbu jsme otisknutí přesunuli na konec roku. Myslíme si, že by v čísle, které je posledním v roce 2017 a je tam velký zájem o zveřejnění různých přání a ročních hodnocení, nemuselo být tolik textu k jednomu stejnému tématu. Snad tímto přesunem neztratíme Vaše sympatie. Skutečně jsme to zvažovali zodpovědně. Vašeho materiálu je tolik, že by to zaplnilo několik stran jednoho čísla.

Mohu napsat, že pan Štefek byl při našem nedávném setkání překvapený tím, co všechno jste mně poslala. Až to dáme spolu dohromady, slíbil jsem mu, že mu dám Váš e-mail, aby si s Vámi mohl na Kopidlnu trochu zavzpomínat.

Tak to je vše, co jsem Vám chtěl napsat k naší společné již několikaměsíční spolupráci. Určitě se kolem Vánoc ještě ozvu a a probereme, jak zpracování Va-

pokračování ze strany 30

ších vzpomínek postupuje.

S pozdravem a přáním pěkného zimního prosince
Olda Suchoradský

Už za pár minut přišla tato odpověď a vánoční pozdrav:

Tak fajn, děkuju za informace, ať Vám práce dobře jde, a těším se, že se časem znovu sejdem nad klávesnicí s Vámi i panem docentem.

Klidný zbytek roku a ozvěte se, budu ráda. Lída

Kdo sloužil v lékárně po odchodu Vaňkových z Kopidlno?

Pátrání se znovu ujal pan Pavel Doktor. Dát dohromady konkrétní jména byl těžký úkol, protože lékárnici se často střídali a mnozí tam jezdili pouze na zástup, v omezeném čase. V pátrání nám moc pomohla paní Mgr. Zdenka Gläserová, která v současné době pracuje v jičínském regionálním archivu. Pochvilně prošla městské kroniky a podařilo se jí najít a vypsát záznamy, které jsou věrohodné a ukazují, jak složité to bylo s lékárnou v Kopidlně, než se v ní objevil pan dr. Jaroslav Holec. Poslední zmínka v kronice o jeho nástupu do Kopidlno to potvrzuje.

Lékárna a lékárnici v Kopidlně po roce 1968 v městských kronikách

SOKA Jičín, fond MNV Kopidlno, Pamětní kniha

města Kopidlno, 1964–1973:

- rok 1970, str. 348: „Paní PhMr. Eva Vaňková se odstěhovala do Chebu, protože byt ve zdejší lékárně byl zcela nevyhovující. Přesto, že MNV upravil dům uvnitř i vně velkým nákladem, nepodařilo se najít stálého lékárníka. Střídají se zde 3 magistři z okresu, takže lékárna byla otevřena jen 3x týdně.“

- rok 1971, str. 412: „Nový lékárník p. PhMr. Hanza se nastěhoval do nově upravené lékárny teprve v dubnu 1971, takže si občané mohou opatřit léky normálně každý den.“

SOKA Jičín, fond MNV Kopidlno, Pamětní kniha města Kopidlno, 1974–1982:

- rok 1980, str. 241: „Lékárna v Kopidlně byla umístěna na náměstí v domě čp. 55. Vedoucí byla PhMg. Nosková Libuše z Libáně, laborantkou Šimůnková Zdena a uklízečkou Krejčíková Miluše.“

SOKA Jičín, fond MNV Kopidlno, Pamětní kniha města Kopidlno, 1983–1988:

- rok 1983, str. 35: „Lékárna v Kopidlně r. 1983 byla z důvodu bytu otevřena zatím ve dnech pondělí, středa a pátek, tj. ve dnech maximální frekvence. Byl zde MDPH Křížek.“

- rok 1984, str. 97: „Lékárna v tomto roce pracovala nepravidelně, některá období pouze dvakrát týdně. V době dovolených nepracovala vůbec. Základní zajištění léků prováděla obvodní střediska. Zásobování s léky v některých druzích vzálo.“

- rok 1985, str. 160: „Provoz lékárny se ustálil na 3x týdně (pondělí, středa a pátek). Opět se projevil určitý nedostatek léků. Dnem 1. září 1985 vstoupil v platnost nový pokyn ministerstva zdravotnictví ČSR – změna v platnosti lékařských

receptů. Recepty na omamné látky platí 5 dnů, včetně dne vystavení receptu. Recepty na antibiotika a chemoterapeutika platí 2 dny, včetně dne vystavení receptu. Recepty vystavené lékařskou pohotovostní službou platí nejdéle následující kalendářní den po dni vystavení receptu. Všechny ostatní recepty na běžné léky platí nejdéle 7 dní, včetně dne vystavení receptu. Všechny lékařské recepty vystavené přede dnem 25. srpna 1985, na které nebyla do 31. srpna 1985 vydána předepsaná léčiva, pozbývají platnosti k 1. září 1985. Výše uvedená ustanovení o délce platnosti se vztahují i na výpisy z lékařského předpisu.“

SOKA Jičín, fond Městský úřad Kopidlno, Pamětní kniha města Kopidlno, 1989–1999:

- zde už nejsou vůbec žádné zápisy o lékárně, dokonce ani o zdravotním středisku, pouze:

- rok 1998, str. 358: „Čp. 141 (...) lékárna – Pharm. Dr. Jaroslav Holec z Kopidlno“

Historie skoro detektivní, o působení rodu Vaňkových v Kopidlně, se tak zatím uzavírá. Od počátečního impulzu PharmDr. Jaroslava Holce až k dokladu o začátku jeho působení v lékárně v Kopidlně.

A docela jako tečku za vzpomínáním nám napsala paní Lída Drsková tento postřeh: „Je to zvláštní. Město Kopidlno je teď tak ošklivé, ale drží se zuby nehty a děje se tam zajímavé věci. Žijí tam podle mne nevšední lidé v každém domě, a jeho rodáci nikdy nezapomenou. A bylo to tak vlastně vždycky. Což je fajn, protože je velká šance, že to tak i zůstane v budoucnu. Tak ať je to, jak to je.“

(osu)

Komentář

Bohumír Bradáč a 100 let republiky

Bohumír Bradáč se narodil v květnu 1881 na statku v Židovicích. Na základní školu začal chodit polní cestou do sousedního Chroustova (silnice ještě nebyla), později pokračoval u příbuzných v Bystřici. Když mu bylo 13 let, zemřel mu otec, a on již musel pracovat při zajišťování hospodářství. Později se přihlásil na dvouletou zemědělskou školu do Jičína, ale dojednal si s panem ředitelem, že si mohl část učení dělat doma. Měl mnoho práce na statku, a tak úkoly zpracovával při petrolejové lampě po večerech v maštali (elektrina ještě nebyla). Učení ho bavilo, navíc docházel k učitelům francouzštiny do Budčevse a postupně se naučil francouzsky, což mu bylo k dobru, když později zastával vysoké funkce. Byl výborný samouk a organizátor.

V necelých 24 letech byl zvolen starostou Židovic a dále stál v čele židovických hasičů, byl členem Sokola a jeho předsedou. Bradáč byl velmi houževnatý a začínal organizovat různé spolky drobných zemědělců. Shromáždil řepaře, pevnou organizaci, zakládal na Jičínsku kempelický a vodní družstva. Zakládal i okresní sdružení agrárního dorostu. V roce 1911 byl jednomyslně zvolen jako říšský poslanec České strany agrární, byl nejmladším poslancem tehdejší říšské rady Rakouska. Záhy se stal jedním z nejagilnějších zástupců České strany agrární.

Zůstával ve Vídni a zasahoval do všech bojových příprav pro samostatnění národa. Zachraňoval lidi od válečných útrap. Navštěvoval k smrti odsouzeného dr. Aloise Rašína a dr. Karla Kramáře. Přitom byl v neustálém styku s Antonínem Švehlou. Nikdy neprojevil jakékoliv bázeň o svou vlastní osobu. Jeho činnost však nešla pozornosti rakouských úřadů. Byl hlídán

a na jeho statku v Židovicích i u některých jeho přátel byla vícekrát provedena zevrubná prohlídka. Díky obezřetnosti Bohumíra Bradáče nebylo ničeho dokázáno – nestal se obětí rakouské perzekuce.

Samostatnost národa a státu uvítal jako samozřejmost. Byl členem revolučního národního shromáždění a v roce 1920 byl zvolen opět členem naší poslanecké sněmovny. Stal se členem branného a rozpočtového výboru. Věnoval celé své síly svému národu.

Byl prostředníkem v dorozumívání mezi politickými stranami a dařilo se mu zpravidla i takřka neproveditelné. Stal se předsedou parlamentního výboru koalovaných stran – známá vládní osma. V dobách parlamentních prázdnin, kdy lidé nenalezli ve sněmovně ani klubovního sluhu, nalezli tam k dispozici poslance Bradáče v klubových místnostech republikánské strany.

V dobách zemědělské krize mu byla svěřena funkce ministra zemědělství. Když v 30. letech začínal Hitler chystat ozbrojený konflikt, byl Bradáč v roce 1932 zvolen ministrem národní obrany. Říkal lidem – „musíme se připravit na válku“. Zvýšil povinnou základní vojenskou službu na 24 měsíců. Začal budovat v pohraničí nerozbitné bunkry, budoval letectvo, ale války se už nedožil.

Když v květnu 1935 ukončil svoji funkci T. G. Masaryk, Bradáč se díky svým schopnostem a oblíbenosti mohl stát kandidátem na prezidenta. Na druhé straně byl neoblíbený dr. Beneš, ale ten měl větší zastání u Masaryka. Politika je a vždycky byla svinstvo, a tak bylo zapotřebí se Bradáče zbavit. Byl zvolen předsedou poslanecké sněmovny a za odměnu poslán do podolského sanatoria.

Tam se však rozstonal, a i když ho léčili, bylo mu čím dál hůř. Odešel se léčit domů na statek, ale tam ho

jezdili léčit stejní doktoři z Prahy. Bylo mu i nadále čím dál hůř. Zavolał si šafáře pana Navrátila a řekl mu, aby zajel s koňmi pro obvodního lékaře, ale pan doktor Gold mu řekl, že má zakázáno k Bradáčovi jezdit. Nakonec se dohodli, že pojedou jako k Bradáčově dceři. Když se podíval Bradáčovi do oka, rodinně po straně řekl, že je konec. Bradáč to sám na sobě cítil, zavolał si opět šafáře a řekl mu: „Bohoušku, ta politika, to je svinstvo, a než dorostou moje děti, tak se starej o můj statek.“ Nejmladšímu synovi bylo v tu dobu šest roků. Bradáč zemřel 22. října 1935 ve věku 54 let. Volba prezidenta byla v prosinci 1935. Beneš již neměl konkurenci.

Pohřeb Bohumíra Bradáče se konal v Židovicích za ohromné účasti a při pohřbu se mluvilo o tom, že v tom má prsty národně sociální strana, jejíž byl Beneš členem.

O Bradáčových zásluhách by se mohla napsat celá kniha. Já jako zemědělec chci připomenout mimořádnou osobnost, kterou bezesporu Bohumír Bradáč byl, osobnost, která je nám příkladem, aby se na takové lidi v budoucnu nezapomnělo. Byl to obyčejný český sedlák se selským rozumem, se selskou pilností a pracovitostí. PS: Z podobných důvodů musel ze světa i Rastislav Štěfáník.

Antonín Erben, Židovice

Poznámka redakce: Bohumír Bradáč zemřel 20. října 1935 (dobový tisk dokonce přehazuje, že po 3. hodině ranní). Po svém zvolení v červnu 1935 do funkce předsedy poslanecké sněmovny (což byl významný post) vážně onemocněl (zdravotní problémy měl už předtím) a lékaři v létě 1935 zjistili, že má před sebou jen pár měsíců života. T. G. Masaryk, i když kvůli zdravotním problémům do dalších prezidentských voleb jít nechtěl, byl počtvrté zvolen prezidentem v květnu 1934. Jeho zdravotní problémy, které sice částečně ustoupily, nakonec stejně vedly k rozhodnutí rezignovat. Došlo k tomu 14. prosince 1935, tedy skoro dva měsíce po Bradáčově skonu. O čtyři dny později byl zvolen prezidentem Edvard Beneš.

Bluegrass fest popáté

Polovina srpna už popáté patřila v Kopidlně obnovenému svátku bluegrassové muziky. Bluegrass fest, založený na počest zesnulého zakladatele někdejšího kopidlenského podniku Banjo jamboree Honzy Macáka, přilákal do města opět stovky příznivců hudebního stylu pocházejícího z oblasti amerického Jihu.

Na pódiu se vystříдалo devět kapel, postupně vystoupili Maňana Bluegrass Band, Rusty Strings, The Log, Honza Bican a Sešli přátelé, místní Větráci, Benefit Bluegrass Band, Handl Bluegrass Band, Blackjack a Country Cocktail. (kl)

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlenko | periodický tisk územního samosprávného celku | vydává město Kopidlna, IČ: 00271705 | adresa redakce: KVC Kopidlna, Hilmarova 86, 507 32 Kopidlna, tel.: 776 080 190, e-mail: kvc@kopidlna.cz | redakční rada: Renata Holubová (předsedkyně), Jana Čtvrtečková, Zdenka Gläserová Lebedová, Lenka Kropáčková, Hana Lhotáková, Jiří Machula, Andrea Menclová, Ilona Pluhařová, Oldřich Suchoradský, Jana Tauchmanová | výkonný redaktor: Martin Zantovský | tiskne: TNM Print, Nové Město | ev. č. MK ČR E 11556 | vyšlo: 21. 9. 2018 | uzávěrka příspěvků do příštího čísla: 2. 11. 2018 | Některé příspěvky v Kopidlenských listech mohou vyjadřovat výhradně názory přispěvatelů. Starší čísla KL je možné zakoupit na MÚ Kopidlna. Má-li váš výtisk KL nějaký nedostatek, bude vám vyměněn u prodejce nebo na MÚ Kopidlna, případně vráceny peníze.